

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Інтерв'ю

Олексій АЗАРОВ: «Малі інвестори та акціонери мають бути захищені»

СТОР. 3

До Дня Перемоги

«Бій» тривав всього 40 хвилин

СТОР. 7

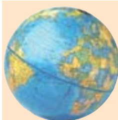
Репортер

Кола паспортного пекла...

СТОР. 12

№ 79 (5579) СЕРЕДА, 24 КВІТНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Є багато невикористаних резервів для співробітництва з Індією

Розвиток взаємовигідного співробітництва з Індією є одним із пріоритетних напрямів зовнішньої політики нашої держави. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Рибак сьогодні під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Індія в Україні паном Раджівом К. Чандером.

Україна та Індія, зазначив В. Рибак, мають традиційно дружні відносини, а також спільні погляди з багатьох аспектів міжнародних відносин.

СТОР. 2

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Рух до асоціації: є «великий успіх»

Конференція лідерів політичних груп Європейського парламенту вирішила продовжити роботу в Україні моніторингової місії екс-президента Польщі Александра Кваснєвського та екс-голови ЄП Пета Кокса.

Заслухавши результати другого звіту місії, Президент Європарламенту Мартін Шульц відзначив її «великий успіх», зокрема, в контексті помилування та звільнення з ув'язнення Юрія Луценка. Він наголосив: якщо раніше були «скептично настроєні політичні групи, які не вірили в її успіх», то тепер й вони повністю підтримали пропозицію щодо необхідності продовження роботи місії до початку осені 2013 року. Чергова конференція щодо оцінки ситуації в Україні запланована на кінець вересня.

СТОР. 11

Вітчизняна наука прозвітувала перед громадою

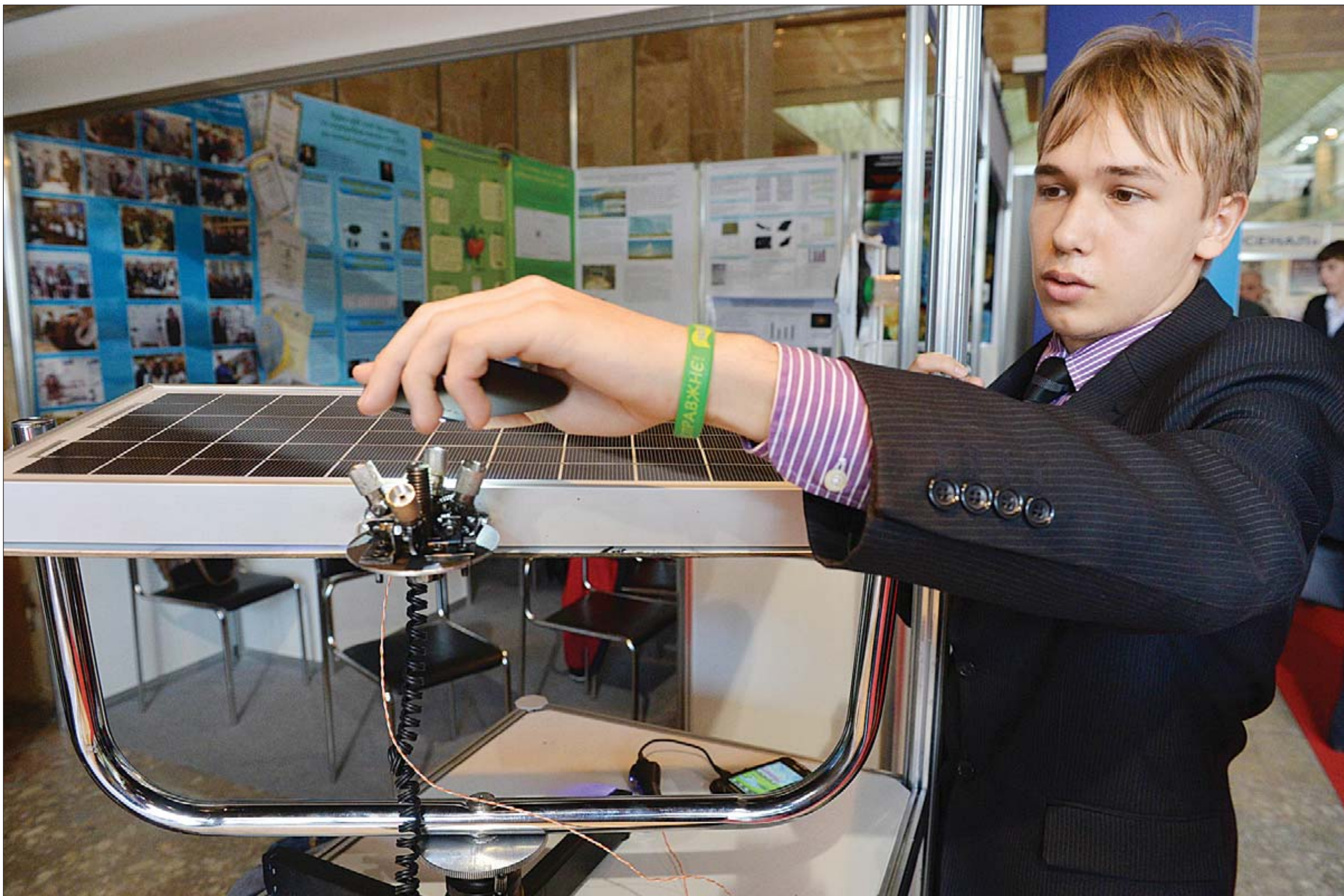

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора розпочався щорічний VII Всеукраїнський фестиваль науки. До 25 квітня майже у всіх великих містах України відбуватимуться святкові заходи: екскурсії до лабораторій, презентації інноваційних розробок, лекції провідних вчених тощо. Організатори фестивалю зізнаються: у такий спосіб вітчизняні науковці звітуватимуть перед звичайними українцями за виконану роботу. Традиційно головний майданчик фестивалю розгорнувся у столиці. Де, за деякими підрахунками, сконцентровано чверть наукового потенціалу країни. «Цей фестиваль — фактично звіт науковців перед народом. Нині багато говорять про науку, про нашу академію, про те, що ми робимо не так багато, як потрібно. Звичайно, у нас є свої труднощі, але говорити про це не будемо. Краще покажемо на конкретних прикладах, чим займаються наші науковці», — сказав під час офіційного відкриття фестивалю віце-президент Національної академії наук України Антон Наумовець.

СТОР. 6

На знімку: студент Владислав Шпадій, лауреат конкурсу Intel-Техно, презентує свою унікальну трекерну геліоустановку.

АКЦІЯ

Драгоманівці вітатимуть колег по цеху

У Національному педагогічному університеті ім. М. Драгоманова 26 квітня відбудеться Всеукраїнська науково-практична конференція «Українське національне виховання: реалії, тенденції, перспективи». Ініціатор і організатор заходу — Міжнародний освітній фонд імені Ярослава Мудрого.

Головний інформаційний спонсор патріотичної акції — газета «Голос України».

У програмі конференції — пленарне засідання і робота в секціях.

Вл. інф.

ПОДІЇ

Волога «тікає» з поля

На Вінниччині посіяли ранніх зернових майже на 40 тисяч гектарів менше, ніж торік. Якщо в 2012-му на кінець другої декади квітня ярими культурами було зайнято 140,2 тисячі гектарів, то нині — 97,3 тисячі. На 15 тисяч га менше посіяно і цукрових буряків. Воно й не дивно — весна прийшла пізніше. Особливість ситуації у тому, що хоча вологи в ґрунті більше, ніж у попередні роки, однак під дією весняного сонця і вітру вона вивітрюється дуже швидко. Передусім на пагорбах. «У кращій ситуації будуть ті господарства, де зуміють швидко покласти насіння у вологий ґрунт», — кажуть фахівці обласного департаменту агропромислового розвитку, **передає наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Понад 150 тисяч гектарів ранніх зернових посіяли на Полтавщині. Це 90 відсотків від запланованого. Цьогоріч зерновий клин в регіоні сягне 996 тисяч гектарів, **повідомляє наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Для дітей закупили гнилі овочі

Прокуратура Миколаївської області виявила численні порушення Закону України «Про здійснення державних закупівель» конкурсними комісіями навчальних закладів. «Начальником управління освіти Первомайської міської ради укладено 22 договори на постачання продуктів харчування із переможцями торгів: товариством з обмеженою відповідальністю та фізичною особою-підприємцем, на загальну суму понад 8 млн. грн. При цьому ціни на продукти харчування значно перевищують їхню вартість у роздрібній мережі, що призвело до втрат бюджетних коштів на суму близько 68 тисяч», — розповіла начальник відділу прокуратури Наталя Порошина. Переможці торгів у січні-лютому постачали в установи освіти Первомайська овочі, не придатні для вживання.

За цими фактами Первомайським міжрайонним прокурором розпочате досудове розслідування, **інформує наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ.**

КОРОТКО

■ Щонайменше два пам'ятники «товаришу Леніну» відкрили до дня його народження в Україні, **інформують наші власкори Леонід СОСНИЦЬКИЙ і Віктор СКРИПНИК.** Бюст, пофарбований під золото, з'явився у Веселянці на Запоріжжі, а оновлена бронзова скульптура «на весь зріст» прикрасила територію залізничного вокзалу в Жмеринці, що на Вінниччині.

■ Гала-концертом переможців завершився в Житомирі фестиваль «Жартомир». За звання кращих змагалися гумористи-читці, драматичні та музичні колективи, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

■ Кабмін виділить 272,035 млн. грн. із державного бюджету на реалізацію концепції державної національно-культурної програми популяризації вітчизняної видавничої продукції та читання на 2014—2018 роки **(For-ua.com).**

З 1 травня цього року абонентська плата за послуги фіксованого телефонного зв'язку в Україні зросте на 7–10% *(РБК-Україна)*

Є багато невикористаних резервів для співробітництва з Індією

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У цьому контексті В. Рибак особливо відзначив державний візит Президента України Віктора Януковича до Індії у грудні минулого року. «Результати цього візиту надали нового імпульсу розвитку двосторонніх взаємин, зокрема, у контексті встановлення закріплених у відповідній Спільній заяві відносин всеохоплюючого партнерства між Україною та Індією. Переконаний, що у подальшому ми зможемо зберегти існуючу позитивну динаміку», — сказав він.

В. Рибак також запевнив, що Верховна Рада України зробить усе можливе для якнайшвидшої ратифікації двосторонніх угод, підписаних під час візиту Глави Української держави до Індії.

Голова Верховної Ради також наголосив на активізації співпраці між законодавчими органами обох держав на всіх рівнях. Він висловив думку, що офіційний візит в Україну Спікера Нижньої палати Парламенту Індії пані Мейри Кумар, запланований на 23—24 травня цього року, надасть суттєвого імпульсу розвитку співпраці між законодавчими органами наших держав.

В. Рибак повідомив, що в українському парламенті вже створена депутатська група з міжпарламентських зв'язків з Республікою Індія, до складу якої увійшли 30 народних депутатів. «Ми прагнемо, щоб парламентські групи Україна—Індія та Індія—Україна були дійсно ефективним механізмом і стали одним із вагомих чинників україно-індійських міжпарламентських відносин», — підкреслив він.

Голова Верховної Ради також висловив задоволення позитивною тенденцією зростання обсягів взаємної торгівлі та наголосив на існуванні потенціалу і «невикористаних резервів» для подальшого розвитку торговельно-економічного співробітництва між нашими державами.

Керівник парламенту вважає перспективним двостороннє співробітництво у науково-технічній та військово-технічній галузях.

Своєю чергою, пан Посол **(на знімку праворуч)** наголосив на «позитивному розвитку» двосторонніх відносин та їх активізації внаслідок домовленостей, що їх було досягнуто під час державного візиту Президента України Віктора Януковича до Індії.

Раджів К. Чандер також висловився за розбудову міжпарламентського співробітництва у частині інтенсифікації контактів на рівні міжпарламентських груп дружби, обміну візитами між законодавчими органами обох держав.

Пан Посол назвав успішною двосторонню співпрацю у культурно-гуманітарній сфері і повідомив, що у 2013—2014 рр. заплановано провести Дні української культури в Індії та Дні індійської культури в Україні.

На думку пана Посла, перспективним є подальший розвиток співробітництва у фармацевтичній галузі.

ФАКТ

Голова Верховної Ради зазначив, що у 2011—2013 роках двосторонні взаємини помітно активізувалися, зокрема, стабільно зростають обсяги взаємної торгівлі, було відновлено роботу Міжурядової українсько-індійської комісії з торговельного, економічного, наукового, технічного, промислового і культурного співробітництва, відбулася низка візитів на вищому та найвищому рівнях.

Сторони також обговорили питання лібералізації візового режиму.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Передові космічні технології розвиватимемо з бразильцями

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак зустрівся із Надзвичайним і Повноважним Послом Федеративної Республіки Бразилія в Україні Антоніо Фернандо Круз де Мелло (на знімку**)**.

Сторони обговорили питання щодо поглиблення міжпарламентського співробітництва, активізації торговельно-економічних відносин та розвитку договірно-правової бази.

В. Рибак висловився за активізацію політичного діалогу з Республікою Бразилія, зазначивши, що ця держава є стратегічним партнером України на Латиноамериканському континенті.

Керівник парламенту висловив упевненість, що державний візит Президента Бразилії Ділми Руссеф в Україну, який планується здійснити протягом поточного року, надасть нового імпульсу двостороннім відносинам та дозволить поглибити стратегічне партнерство обох країн. Він зазначив, що Сторони вже найближчим часом узгодять конкретні дати цього важливого візиту.

В. Рибак подякував бразильській Стороні за привітання керівників палат Національного Конгресу Бразилії з нагоди його обрання Головою Верховної Ради України, а також за запрошення від діючого Голови Палати депутатів Енріке Едуардо Алвеса здійснити офіційний візит до Бразилії у період з 24 по 28 червня цього року.

Голова Верховної Ради також зазначив, що він поділяє зацікавленість нового керівництва Палати депутатів та Федерального Сенату Національного Конгресу Бразилії в активізації взаємодії між парламентами наших країн.

За його словами, «провідна роль у посиленні взаємодії між Верховною Радою України та Національним Конгресом Бразилії належить групам з міжпарламентських зв'язків». «Знаю, що група дружби з Україною в бразильському парламенті надає активного сприяння розвитку двосторонніх відносин», — зазначив керівник парламенту.

Він повідомив, що у Верховній Раді України створено депутатську групу з міжпарламентських зв'язків з Федеративною Республікою Бразилія, яка складається із 47 народних депутатів України.

Під час зустрічі В. Рибак висловив задоволення динамікою розвитку двосторонніх торговельно-економічних відносин. Однак, за його словами, статистичні дані за минулий рік свідчать про зменшення обсягів двостороннього товарообігу. У цьому контексті керівник парламенту висловився за необхідність збільшення обсягів торгівлі та розширення товарної номенклатури, насамперед, за рахунок високотехнологічних товарів.

Зокрема, за його словами, українська Сторона вже виконала всі внутрішньодержавні процедури з метою набрання чинності більшістю з двосторонніх документів, які були підписані під час візитів президентів Бразилії та України у грудні 2009 року та у жовтні 2011 року відповідно. Він висловив сподівання, що найближчим часом бразильська Сторона завершить аналогічні процедури.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради Володимир Рибак: «Українська Сторона приділяє першочергову увагу успішній реалізації діючих високотехнологічних проектів України та Бразилії. Це, зокрема, втілення в життя спільного проекту у космічній сфері «Циклон-4 — Алкантара», який є «візитною карткою» науково-технологічного співробітництва України та Бразилії, а також свідченням амбітних планів наших країн з розвитку передових космічних технологій».

Своєю чергою, пан Посол висловив вдячність Верховній Раді за прискорену ратифікацію двосторонньої Угоди про скасування візового режиму. Він нагадав, що ця Угода має велике значення для поглиблення українсько-бразильських взаємин, «покращення їх мотивації і наповнення певним духом».

Пан Посол також висловився за доцільність підписання Угоди про повітряне сполучення, яку, на його думку, можна було б розглянути під час запланованого офіційного візиту Голови Верховної Ради України.

Пан Посол підтримав необхідність активізації і розширення двосторонньої співпраці у галузі високих технологій.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Повноваження Верховного Суду необхідно вдосконалити

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

В Одесі відбулося виїзне засідання Комітету Верховної Ради з питань верховенства права та правосуддя на тему «Місце та роль Верховного Суду України в системі судів загальної юрисдикції».

В обговоренні разом з народними депутатами взяли участь працівники Верховного Суду України, адміністрації Президента України, керівництво вищих спеціалізованих судів, голови апеляційних судів і судів першої інстанції, вищої кваліфікаційної комісії суддів, вищої ради юстиції, адвокати, вчені-юристи.

Голова Комітету з питань верховенства права та правосуддя Сергій Ківалов зазначив, що за останні роки в судовій системі відбулося досить багато змін. 2010 року було прийнято «суддівську Біблію» — Закон «Про судоустрій і статус суддів». Були створені нові суди. Змінився підхід до розподілу справ і багато чого іншого. «Це — частина судової реформи. Доволі велика частина, та ще не все. Практика розкрила деякі наші прорахунки і помилки. Не помиляється той, хто нічого не робить, а ідеальних законів не існує. І ми доопрацюємо ті положення, які необхідно. Сьогоднішні наші комітетські слухання присвячені компетенції Верховного Суду». Свою думку щодо ролі та місця Верховного Суду висловили ті, хто приїхав на слухання в Одесу, — заступник Голови Верховної Ради Роман Кошулинський, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань верховенства права та правосуддя Олег Махницький, секретар цього ж комітету Павло Петренко.

Свою думку про місце і роль Верховного Суду в системі судів загальної юрисдикції висловили Голова Верховного Суду Петро Пилипчук, заступники Голови ВСУ та судді цього суду Ярослав Романюк, Віктор Кривенко, Богдан Пошва й Іван Шицький.

Голова Вищого господарського суду Віктор Татьков відзначив важливість розглянутого питання. Зокрема, за його словами, рішення Верховного Суду мають бути орієнтиром для всіх судів держави. Голова Вищого адміністративного суду України Ігор Темкіжев зазначив, що потрібно розширити повноваження пленуму ВСУ й передбачити право на дачу роз'яснень, які повинні мати рекомендаційний характер. Цікавими були думки вчених: Олександра Копиленка — директора Інституту законодавства ВРУ, і професора Валентина Долежана.

Компетентні думки

Руслан КОШУЛИНСЬКИЙ, заступник Голови Верховної Ради України:

— Я пропоную подивитися на Верховний Суд України як на стрижень, основу, яка нанизує на себе все інше. Який він є сьогодні, які його функціональні обов'язки, можливості. Це потрібно для того, щоб можна було дати чітко відповідь сьогодні: як розвиватися далі. На жаль, сьогодні, після так званої судової реформи, ми прийшли до моменту різних трактувань чи відсутності застосування єдиної правової практики. Що цим породжується? Те, що сьогодні народні обранці не знають і не можуть пояснити нашому роботодавцеві — громадянам України, чому Вищий спеціалізований суд змінює рішення у справі колишнього народного депутата Лозінського. Чому перекваліфікували його з убивства на хуліганство? Тобто ось це різне трактування й підхід спеціалізованих судів породжує зміну балансу гілок влади. Це вже торкається як судової гілки влади, так і законодавчої, і виконавчої.

Сергій КІВАЛОВ, голова Комітету Верховної Ради з питань верховенства права та правосуддя:

— Верховному Суду потрібно повернути право видавати рекомендаційні роз'яснення з питань застосування законодавства. Ця місія зараз повною мірою покладена на вищі спеціалізовані суди в рамках відповідних судових юрисдикцій. Це пояснюється тим, що вони, розглядаючи справи в касаційному порядку, накопичують достатньо матеріалів для аналізу судової практики. Водночас до цієї діяльності в рамках його юрисдикції можна залучити й Верховний Суд України — з питань, які були предметом дослідження під час розгляду справ відповідно до п. 2 ч. 2 ст. 38 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». У цих рамках він міг би приймати рекомендаційні роз'яснення для суддів і в такий спосіб сприяти єдності судової практики. Можливо, варто подумати над офіційним визнанням прецедентного характеру рішень Верховного Суду з питань його юрисдикції. Якщо Україна підписала міжнародні угоди, які зобов'язують нас, у тому числі виконувати й рішення Європейського суду із прав людини, то, напевно, потрібно розглядати саме ці проблемні питання.

Марина СТАВНІЙЧУК, керівник головного управління з питань конституційно-правової модернізації адміністрації Президента України, секретар Конституційної Асамблеї:

— Необхідність невідкладного внесення змін до Конституції України у сфері правосуддя, з одного боку, обумовлена потребою зміцнення конституційних гарантій незалежного, справедливого й ефективного суду в Україні, з іншого — зобов'язаннями України, що випливають із її членства в Раді Європи. У Конституційній Асамблеї сьогодні сформульовано підхід, за якого саме на конституційному рівні мають бути визначені основні повноваження ВСУ.

Петро ПИЛИПЧУК, Голова Верховного Суду України:

— У нас є пропозиції з внесення змін до чинного законодавства щодо роботи Верховного Суду України. Необхідно звернути увагу на вдосконалення повноважень Верховного Суду України й пленуму ВСУ з метою забезпечення єдності судової практики в системі судів загальної юрисдикції, розширення участі Верховного Суду в законотворчій діяльності.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Наше головування в ОБСЄ може зміцнити стабільність та безпеку

Україна, яка нині головує в Організації з безпеки та співробітництва в Європі, зацікавлена у взаємодії з Парламентською асамблеєю ОБСЄ з усіх актуальних питань порядку денного.

«Головування України в ОБСЄ ми розглядаємо як реальну можливість зробити свій внесок у зміцнення безпеки і стабільності в регіоні», — заявив Президент України Віктор Янукович під час зустрічі з виконувачем обов'язків Президента Парламентської асамблеї ОБСЄ Вольфганом Гроссруком.

Глава держави, **як повідомляє його прес-служба**, зазначив, що Україна налаштована на конструктивне співробітництво з країнами-учасницями ОБСЄ. «Ми спрямовуємо зусилля на проведення відкритої, предметної дискусії з державами-учасницями ОБСЄ із запропонованих українським головуванням пріоритетів діяльності Організації. Розраховуємо на підтримку Парламентської асамблеї ОБСЄ», — сказав Віктор Янукович.

Президент також висловив переконання, що новий склад делегації України в Парламентській асамблеї ОБСЄ братиме активну участь у її роботі.

В. о. Президента Парламентської асамблеї ОБСЄ, у свою чергу, зазначив, що Україна завжди була активним учасником усіх процесів, які відбувалися як у рамках ОБСЄ, так і в рамках Парламентської асамблеї цієї організації.

«Українське головування в цій організації має свої пріоритети, і вона, дійсно, є активною країною у просуванні наших пріоритетів у тому, щоб реалізувати їх. Українська делегація у Парламентській асамблеї ОБСЄ завжди відігравала важливу роль», — сказав В. Гроссрук.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Олексій АЗАРОВ: «Малі інвестори та акціонери мають бути захищені»

У Комітеті Верховної Ради України з питань фінансів та банківської діяльності підготовлено низку законопроектів, які дадуть змогу пожвавити фондовий ринок в Україні. Про це розповідає перший заступник голови комітету Олексій АЗАРОВ:

— Фондовий ринок в Україні, на жаль, нині перебуває в депресивному стані. Недостатній обсяг торгів, недовіра населення до банків змушує сьогодні зосередитися на пожвавленні сфери цінних паперів і особливо на захисті прав малих інвесторів. Більшість людей свого часу одержали приватизаційні ваучери, вклали їх в акції, та багато хто нині не знає, де вони. Тому необхідно вирішити питання захисту прав усіх акціонерів, у тому числі й малих. Усі акціонери повинні одержувати дивіденди.

— Маються на увазі приватизаційні сертифікати, які люди отримували на початку 1990-х років?

— Так. На початку 1990-х років багато людей обміняли ці сертифікати на акції. Та підприємства не звертають уваги на права невеликих акціонерів, не виплачуючи їм дивіденди. Це питання потребує вирішення на законодавчому рівні.

Хотів би також звернути увагу на прийнятий у першому читанні законопроект, який було підготовлено у нашому комітеті, — про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення процедури стосовно фінансових векселів.

Право на використання фінансових векселів передбачене з метою вдосконалення адміністрування податків і зборів в Україні.

Прийняті зміни передбачають запровадження нового фінансового інструмента — фінансового векселя.

Законопроект, який прийняв парламент, визначає, що є фінансовим векселем, і встановлює його види (казначейський, банківський).

Прийнятий документ пропонує лише обмежити час використання фінансового векселя.

Для платників податків це, безумовно, набагато краще, бо до 2014 року використовуватимуться облігації внутрішньої державної позики або векселі виплачуватимуться грішми. Тобто цим законопроектом лише обмежується термін дії фінансових векселів, які можуть бути використані за згодою платника податку. Це не примусовий захід. Тобто якщо платник податку хоче відшкодовувати позику грошима, він може це робити. Якщо він захоче відшкодовувати за допомогою фінансового векселя, він теж це зможе зробити.

Дуже важливо, що фінансовий вексель разом з погашенням заборгованості може перепродаватися, тобто буде ліквідним інструментом з обмеженим терміном дії до 2014 року.

Крім того, комітет рекомендував до прийняття в першому читанні проект закону про внесення змін до Закону «Про цінні папери та фондовий ринок», який дозволить міжнародним фінансовим організаціям (МФО), зокрема, таким, як Міжнародний валютний фонд (МВФ), Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР) проводити емісію цінних паперів в Україні. Так, у нашого населення є недовіра до банків і цінних паперів, але гроші треба десь зберігати, і краще не у «заначці». Сьогодні стоїть питання про те, щоб дозволити міжнародним фінансовим установам проводити емісію акцій в Україні й пропонувати населенню свої облігації. Це також дасть змогу залучати МФО додаткові грошові ресурси для кредитування в Україні. Водночас для нас є принциповим не дозволяти міжнародним фінансовим структурам вкладати кошти, залучені в Україні, в об'єкти інфраструктури інших країн, скажімо, у Китаї чи в Німеччині. Додаткові ресурси, залучені МФО від розміщення облігацій, згідно з положеннями законопроекту обов'язково мають використовуватися в національній валюті в Україні й спрямовуватися перш за все в інвестиції в реальний сектор економіки. Що, безумовно, позитивно вплине на загальний інвестиційний клімат в Україні.

Ще один законопроект, підготовлений комітетом, — про внесення змін до деяких законодавчих актів України з емісії цінних паперів, внесений Кабінетом Міністрів. Метою цього законопроекту є підвищення ефективності та надійності функціонування ринку цінних паперів, розвиток ринку облігацій і створення умов для забезпечення ефективного захисту прав власників корпоративних облігацій. У законопроекті вводиться таке поняття, як «корпоративні облігації», які введуть на заміну існуючого зараз поняття «облігації підприємств», що виглядає доречнішим, зокрема, у контексті банківських облігацій. Серед інших новел законопроекту — класифікація цінних паперів, створення біржових, інфраструктурних і концесійних корпоративних облігацій, урегулювання їх емісії та обігу, визначення всіх нюансів за статусом власників цінних паперів. Біржові цінні папери — це ті, якими торгують на біржі, а кошти від залучення інфраструктурних облігацій спрямують на серйозні інфраструктурні об'єкти — будівництво залізниць, вокзалів, доріг і т. д. Законопроектом також пропонується створити законодавчі механізми для впливу власників корпоративних облігацій на їх емітента через запровадження інституту загальних зборів і представника власників корпоративних облігацій. Вперше в законодавстві введено такий механізм, коли власники корпоративних паперів зможуть впливати на діяльність підприємства та брати участь у його управлінні. Також проект пропонує врегулювати питання дефолту по корпоративних облігаціях.

Безумовно, ще маємо провести велику роботу на етапі підготовки законопроектів до другого читання. Необхідно погодити всі питання й із представниками опозиційних фракцій, щоб прийняти закони переконливою більшістю.

— А які будуть гарантії того, що при купівлі цінних паперів вкладені гроші не пропадуть і не виникне чергова фінансова піраміда, яка будь-якої миті може розвалитися або зникнути з українського ринку?

— Питання довіри — це психологічне питання. Цінний папір — це завжди достатньо ризиковане вкладення, в якому важливий ступінь довіри, кому більше довіряєте — українському банку чи міжнародній фінансовій організації, європейському банку.

— Як, на Ваш погляд, можна підвищити довіру українських громадян до ринку цінних паперів?

— Підвищення довіри населення як до цінних паперів, так і до банків нині є одним із ключових питань, яке сьогодні стоїть перед НБУ та урядом. Про це неодноразово говорив і Президент, і перший віце-прем'єр Сергій Арбузов, і керівництво Національного банку. Це не раз обговорювалося й на засіданнях нашого комітету. Необхідний цілий комплекс робіт з поліпшення іміджу країни. Це питання стабільності економіки, адже будь-яка криза — суто психологічне явище. Люди знімають кошти з депозитів і витрачають, тому що не довіряють. Буде вищий рівень довіри — буде більше вкладень у розвиток економіки.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Усі члени сім'ї державного службовця декларуватимуть свої витрати

Про це під час круглого столу: «Контроль над деклараціями публічних службовців: міф чи реальність?» повідомив голова підкомітету з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Анатолій Гриценко (фракція «Батьківщина»).

За його словами, відповідний законопроект, зокрема, передбачає повернення колишньої норми, а саме обов'язкове декларування витрат усіх членів сім'ї державного службовця. Крім того, пропонується зробити відкритим реєстр осіб, які притягувалися до відповідальності за корупційні дії, і скоротити суму витрат, що підлягають обов'язковому декларуванню. Нині обов'язковій декларації підлягають витрати понад 150 тисяч гривень. У проекті ця планка опущена до 20 мінімальних зарплат — 22 тисячі гривень. На думку парламентаря, таку норму навряд чи підтримають народні депутати, бо це створить певні технологічні складнощі бухгалтерського обліку, але до другого читання ця цифра буде виправлена на 80-100 тисяч гривень.

Також народний обранець звернув увагу на те, що цей законопроект внесений в парламент трьома опозиційними фракціями та Партією регіонів (від неї проект закону підписав Сергій Тігіпко).

«Сьогодні слово «прозорість» в Україні не забезпечується. Адже всі бачать, на яких автомобілях приїжджають чиновники на роботу, яка в них охорона тощо. Прозоре декларування — це суперінструмент для наведення в Україні порядку. Тому депутати, журналісти і громадськість повинні чинити тиск для того, щоб парламент прийняв цей законопроект, а Президент його підписав», — підкреслив Анатолій Гриценко.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 5-6, ст. 60) такі зміни:

1) у пункті 1:

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«за зобов'язаннями публічного акціонерного товариства «Український банк реконструкції та розвитку».

У зв'язку з цим абзаци третій-сьомий вважати відповідно абзацами четвертим-восьмим;

доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

«Державне агентство автомобільних доріг України звільняється від зобов'язання надавати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань за державними гарантіями та вносити плату за надання державних гарантій»;

2) пункт 3 доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

«Умови надання державних гарантій встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Головні розпорядники бюджетних коштів за рішенням Кабінету Міністрів України можуть звільнятися від зобов'язання надавати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань за державними гарантіями та вносити плату за надання державних гарантій».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
Віктор ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 квітня 2013 року.
№ 176-VII.

Повідомлення

Відповідно до вимог чинного законодавства народний депутат України Зубик Володимир Володимирович подав декларацію про майно, доходи і зобов'язання фінансового характеру державного службовця за 2012 рік. Відповідно до декларації загальна сума сукупного доходу народного депутата України Зубика В. В. за 2012 рік становила 2 014 375,7 гривні. Зокрема заробітна плата — 141 488,79 гривні; дивіденди, відсотки — 197 913,91 гривні; дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна — 275 000 гривень; дохід від передачі в оренду майна — 1 399 973 гривні. Загальна сума сукупного доходу членів його сім`ї склала 82 508,21 гривні. Зокрема дивіденди, відсотки — 82 508,21 гривні.

Зубик В. В. володіє земельними ділянками загальною площею 1 238 кв. м і 109 284 кв. м; житловим будинком 859,50 кв. м; квартирами 100,50 кв. м і 16,45 кв. м; іншим нерухомим майном 1 856,80 кв. м, 404,7 кв. м та 69,9 кв. м (сума витрат на придбання у власність становить 810 000 гривень); автомобілями BMW 750 LI (4 395 куб. см., 5 054 см) 2011 року випуску, Porsche Cayenne (4 806 куб. см, 4 795 см) 2008 року випуску, Mercedes-Benz (4 973 куб. см, 5 158 см) 2003 року випуску, Mercedes-Benz Viano (3 200 куб. см) 2012 року випуску (сума витрат на придбання у власність становить 526 024 гривні), Toyota (2 500 куб. см, 5 090 см) 1995 року випуску.

У власності членів його сім`ї знаходяться земельні ділянки загальною площею 422,95 кв. м і 1 635 кв. м; житловий будинок 85,50 кв. м; квартири 255,90 кв. м, 1 629,40 кв. м і 16,45 кв. м; гаражі 18,30 кв. м і 17,20 кв. м та автомобіль Lexus RX (3 500 куб. см, 4 770 см) 2010 року випуску.

Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах Зубика В. В. становила 2 835 158,58 гривні; вкладених у звітному році — 2 835 158,58 гривні. Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах членів його сім'ї становила 1 174 431,48 гривні, розмір внесків до статутного капіталу товариства, підприємства — 21 295 гривень. Сума утримання зазначеного майна Зубика В. В. становила 878 386,86 гривні, інші витрати — 1 460 000 гривень.

Вінниччина має своє представництво в Брюсселі

САМОВРЯДУВАННЯ

Грантова діяльність Вінницької обласної та місцевих рад краю, а також громадських організацій відзначається активною участю в залученні коштів іноземних інвесторів для розв'язання наболілих проблем територіальних громад. Як це вдається вінничанам?

Лікнеп у написанні проектів

— Європейці надзвичайно цінують партнерські стосунки на регіональному рівні, — каже керівник громадської Міжнародної організації «Україна—Польща—Німеччина» Олексій Гаврилов. — Ми на собі це відчули. Такі стосунки іноді дають можливість зробити більше, ніж на міждержавному рівні. Тут багато означає особисте спілкування з конкретними людьми, зокрема, між керівниками громад, фахівцями, підприємцями. Тісні стосунки відкривають шлях до залучення інвестицій. Де ще можна шукати додаткові джерела фінансування? Важливо знати не тільки тих, хто може поділитися грішми, а й як отримати ці кошти. Є відповідні вимоги до участі у проектах, є правила для їх написання. Чи знає про них, скажімо, сільський голова? Ні, бо на місцях не мають такої інформації. Наша організація допомагає місцевим радам. Це непроста робота. Але вкрай потрібна. Спершу наші пропозиції взагалі сприймали з недовірою. Тепер, коли маємо чимало прикладів співпраці і надходження коштів інвесторів, керівники місцевих громад виявляють більше ініціативи.

ДОВІДКА

Сім мільйонів гривень коштів зарубіжних інвесторів залучили для розвитку краю територіальні громади Вінниччини завдяки участі в понад двадцяти міжнародних грантових проектах. Торувати стежки в Європу місцевим громадам активно допомагають дві міжнародні організації — «Україна—Польща—Німеччина» та «Єврорегіон «Дністер». Вінницькі громади мають понад двісті угод про співпрацю з представниками майже десяти країн Європи. Завдання: налагодити такі контакти з кожною країною ЄС. Вінниччина — чи не єдина з областей держави, яка має своє представництво в Євросоюзі — у Брюсселі.

Представники організації навчають писати заявки для участі в міжнародних проектах. Проводять спеціальні заняття. Допомагають налагодити знайомства з метою співробітництва з донорськими організаціями та фондами. Здійснюють моніторинг актуальних міжнародних та українських грантових конкурсів. Розробляють та поширюють методичні матеріали. Окремі громади на власному прикладі переконалися в результативності міжнародної співпраці і охоче виявляють бажання продовжувати її і брати участь у нових проектах.

Водогони, мости, медичне обладнання...

Два масштабні проекти реалізують на Вінниччині за участі місцевих громад і міжнародних інвесторів. Один із них — швейцарсько-український «Підтримка децентралізації в Україні» (DESPRO). У рамках проекту в шести населених пунктах розв'язано проблему з водопостачанням. Частка співфінансування DESPRO в кожному населеному пункті становила в середньому 240 тисяч гривень, загалом вийшло майже півтора мільйона гривень. Два роки тому розпочато другу фазу проекту ПРООН/ЄС «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду II», яка буде завершена у 2014 році. Програма діє у Жмеринському, Томашпільському, Теплицькому, Бершадському, Хмільницькому, Шаргородському, Калинівському і Чернівецькому районах. На розв'язання нагальних соціальних проблем названих територій передбачено виділити понад три мільйони гривень коштів зарубіжних інвесторів.

Надзвичайно успішним є проект спорудження водогону в селі Черепашинці Калинівського району. Сільський голова Наталія Черниш починає розмову з того, що спочатку вони блукали у трьох соснах та ще й із зав'язаними очима. «У депутатів і громади було велике бажання долучитися до участі в міжнародному проекті, але як? З чого починати? Які папери писати? — емоційно згадує ті часи сільський голова. — Добре, що у Вінниці є міжнародна організація «Україна—Польща—Німеччина». Завдяки їхнім консультаціям зробили перші кроки. Далі теж було непросто, але ми поставлені мети добилися. Головне, що до розв'язання проблеми залучили громаду. Люди не залишалися пасивними спостерігачами, а стали безпосередніми учасниками».

ФАКТ

Упродовж двох років у Черепашинцях збудували водопровідну мережу протяжністю 14 кілометрів. Пробурили чотири свердловини. Спорудили три водонапірні башти й гідроакумулюючу станцію. Воду подали до 782 будинків селян, нею користуються 1500 мешканців. Загальна вартість проекту — 635 тисяч гривень. Із них 285 тисяч — внесок швейцарських інвесторів, 250 тисяч гривень зібрала громада, понад 90 тисяч гривень надано з місцевого бюджету.

Кошти, зібрані місцевими жителями, чималі. «Коли люди переконуються в тому, що робиться це для їхнього блага, для блага їхніх дітей, а в майбутньому онуків, повірте, тоді вони готові платити, — каже сільський голова Наталія Черниш. — Самоорганізація населення — це те, чого раніше в нас не було, бо всі сподівалися на державу або доброго дядечка. Тепер ми розуміємо: наш добробут залежить не від когось, а насамперед від нас самих. Такі важливі справи ще й здружують людей. Принаймні я впевнена: якби сьогодні ми взялися ще за якусь справу, мої земляки були б ще активніші. Вони особисто переконалися, що їхні кошти не пішли, як вода в пісок, їх не розікрали, бо контроль за витрачанням грошей також здійснювали представники громади. Якщо спільно можна розв'язувати проблеми громади, то чому б цього не робити?».

Інформація до роздумів

Загалом територіальні громади Вінниччини втілюють із зарубіжними партнерами 20 проектів. Завдяки реалізації одного з них створено обласну Асоціацію органів місцевого самоврядування. У рамках проекту людської безпеки «Кусаноне» підписано грантовий контракт між Посольством Японії в Україні та Вінницьким обласним осередком Міжнародного товариства «Україна—Польща—Німеччина» на придбання для Козятинської районної лікарні медичного обладнання на суму 115 тисяч доларів США.

Міжнародна громадська організація «Єврорегіон «Дністер» протягом першого року діяльності для налагодження транскордонного співробітництва залучила майже два мільйони гривень коштів європейських фондів, готуються документи для виконання робіт з будівництва мосту через Дністер у районі райцентру Ямпіль, очисних споруд у населених пунктах на березі Дністра, під'їзних шляхів до пропускного пункту «Бронниця—Унгурь», розвитку аеропорту «Вінниця». Постійно реалізовуються мікро-проекти у сферах культури, спорту, освіти, медицини.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

КОМЕНТАР

Сергій ТАТУСЯК, голова Вінницької облради:

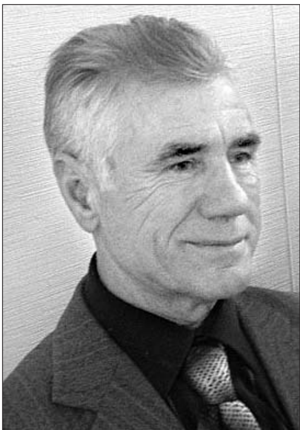
— Наполегливо переконуємо представників місцевого самоврядування, що не можна сидіти склавши руки і чекати бюджетних грошей. Робимо це не тільки на словах, а й на ділі. Прикладом є діяльність громадської організації «Україна—Польща—Німеччина». Ще одним потужним провідником в Європу стала нова громадська організація «Єврорегіон «Дністер», створена на початку 2012 року. Ці дві організації найбільше допомагають громадам у налагодженні зарубіжних контактів. Такі контакти потрібні, по-перше, для запозичення досвіду роботи самоорганізації населення, по-друге, для пошуку інвесторів для розв'язання наших нагальних проблем. А їх у територіальних громад, особливо сільських, як то кажуть, хоч греблю гати.

Активізувати таку роботу можна, залучивши до неї молодь. На мою думку, спілкування представників молодіжних організацій дало б новий поштовх до розширення і зміцнення стосунків, у тому числі на рівні територіальних громад. У нас створено молодіжний парламент Вінниччини. Ця громадська організація вже зробила перші кроки в європейському напрямку. Віримо, що саме вона задаватиме тон у наближенні Вінниччини до європейських цінностей.

Вперше надрукувався півстоліття тому

ВІТАЄМО!

Наш постійний автор, багаторічний представник газети в Маріуполі **Леонід ВАСИЛЕНКО (на знімку)** цими днями відзначає своє 70-річчя. Першу замітку в пресі він опублікував п'ятдесят років тому, ще під час навчання в професійно-технічному училищі.

«Робітничий кореспондент» — так раніше називали активних авторів, що давали в газету матеріали із виробництва. Цих людей добре знали в колективах, їм довіряли, з ними радилися. Свого часу і ювіляр, будучи робітником Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча, висвітлював усі головні будівництва підприємства, публікувався в багатотиражній, міській, обласних і центральних газетах. Як активний автор, став лауреатом премії імені Героя Соціалістичної Праці, прославленого сталевара Михайла Гонти. А досвід роботи зі зверненнями читачів здобував на посту співробітника громадської приймальні міської газети «Приазовский рабочий». Леоніда Самойловича в місті знають як людину з активною життєвою позицією, уважну та чуйну. Проблеми читачів «Голосу України» йому близькі й зрозумілі. Приємно, що наш колега не втрачає бадьорості духу, пропонує нові цікаві теми для газети. Висвітлення питань екології, охорони здоров'я, освіти, соціальної підтримки ветеранів війни та праці — все це тримає в полі зору маріупольський журналіст.

Він зумів згуртувати навколо себе читачів газети — небайдужих людей, справжніх наших друзів, від яких ми з перших рук одержуємо інформацію про ситуацію в місті. «Голос України» вітає ювіляра та бажає йому міцного здоров'я, життєвого оптимізму й невичерпної творчої енергії!

Фото Ліни КУЩ.

Рішення сесії продиктували пікетувальники

Сесія Житомирської обласної ради скасувала своє рішення від 7 червня минулого року про надання дозволу на розробку родовищ ільменіту — титанової руди на значних територіях. Сталося це під тиском пікетувальників, які зібралися біля адмінбудинку вже вчетверте. Цього разу людей було особливо багато. У роботі сесії взяла участь група народних депутатів від опозиційних фракцій, котрі активно підтримували учасників пікету.

Спершу голова облради Йосип Запаловський і голова облдержадміністрації Сергій Рижук запропонували відкласти вирішення цього питання до травня. Аргумент такий: це дуже складна справа, якщо скасувати рішення сесії про дозвіл, вони звернуться до суду — і виграють його. Треба провести в населених пунктах, яких це стосується, зустрічі з людьми. Сергій Рижук доводив, що розробка родовищ — благо для людей, а закриття — популізм, нагадавши, що на Донбасі після закриття шахт люди риються в копанках. Коли депутати облради проголосували за перенесення розгляду цього питання на два місяці, учасники пікету стали прориватися до адмінбудинку, розбивши скло вхідних дверей. Керівників області, які вийшли до них, зустріли вигуками обурення.

Після цього депутати облради проголосували за зупинення рішення, прийнятого в червні минулого року. Але це не стримало емоцій. Після короткої перерви Сергій Рижук закликав своїх однопартійців підтримати скасування дозволу на розробку родовищ ільменіту. Мотивував це так: питання з економічної площини перейшло в політичну, політики думають, хто набере більше дивідендів. За його пропозицію проголосували переважна більшість депутатів.

Чи матиме це реальні наслідки, сказати важко, адже, як стверджував Сергій Рижук, ліцензію на розробку родовищ уже видано.

Коментуючи ухвалення такого рішення, голова обласної ради Йосип Запаловський зазначив: «Розумію стурбованість наших земляків, жителів області. Адже рішення обласної ради №609 було прийнято 7 червня минулого року без урахування думки жителів усіх територій, де є поклади ільменіт-титанових руд. Разом із тим зважена, обґрунтована, підкріплена фактами і документами громадська думка могла сформуватися лише після широкого масового обговорення, наявності неспростовних доказів щодо того, яку користь людям може принести видобуток цих корисних копалин. Інвестор, який зацікавлений в отриманні дозволу на розробку родовищ, мав пояснити це жителям територіальних громад, але він цього не зробив. Тому ми маємо ось такий суспільний резонанс. Надалі у своїй роботі обласна рада не допустить прийняття недостатньо вивчених рішень. Наше завдання — створювати належні умови для якісного і, головне, безпечного життя людей. Саме так і винятково у правовому полі ми будемо обстоювати інтереси громад області».

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Громадська думка могла сформуватися лише після широкого масового обговорення

Питання вдосконалення законодавства щодо розвитку інноваційної інфраструктури в Україні

4 квітня цього року Інститутом законодавства Верховної Ради України спільно з Центром досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки НАН України та Комітетом Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності в рамках обговорення проблем законодавчого забезпечення розвитку реального сектору економіки проведено круглий стіл з питань діяльності промислово-технологічних парків.

У його роботі взяли участь провідні вчені та спеціалісти у зазначеній сфері, працівники апарату Верховної Ради України та центральних органів виконавчої влади, представники громадських організацій.

Відкриваючи засідання, директор Інституту законодавства членкор НАН України Олександр Любимович Копиленко зазначив, що проведення засідань круглого столу дало змогу ініціювати парламентські слухання з питань розвитку індустрії програмної продукції, здійснити системний аналіз функціонування реального сектору економіки, видати збірник матеріалів за результатами науково-практичних досліджень. Метою цього зібрання є актуалізація проблем у сфері формування науково-виробничих об'єднань, підвищення ефективності функціонування високотехнологічних підприємств, обговорення особливостей попиту та пропозиції на глобальних ринках критичних технологій, регіональної інноваційної та інвестиційної політики, заохочення модернізації національного виробництва, вдосконалення механізмів державного регулювання.

Відкриваючи дискусію, модератор круглого столу — науковий консультант Інституту законодавства д.е.н. Валерій Ігоревич Сергієнко привернув увагу до певної строкатості чинного законодавчого поля в інноваційній сфері та необхідності удосконалення відповідного понятійного апарату. Зокрема, йдеться про нещодавні визначення поняття «технологічний парк» у законах та у державному стандарті. У межах зазначеної проблеми розглянуто критерії формування технопарків та роль наукових розробок у їх утворенні.

У доповіді заступника директора Центру досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки НАН України д.е.н. В'ячеслава Павловича Соловйова проаналізовано тенденції еволюціонування системи фінансування науково-технічних розробок у розвинених країнах, підкреслено необхідність розширення громадського обговорення відповідних законопроектів в Україні, наголошено на неприпустимості маніпуляції термінологічним апаратом у класифікації «неприбуткових» підприємств. В обговоренні згаданих питань взяли участь начальник відділу ДННУ «Академія фінансового управління» к.е.н. Людмила Григорівна Олейнікова, помічник народного депутата України Ірина Конєва, експерт аналітичного центру «Прима груп» к.п.н. Роман Олексійович Слюсарчук, перший заступник голови — керівник апарату Федерації незалежних профспілок України Віктор Олександрович Гончарук.

Науково-аналітичну доповідь щодо проблем розвитку технопарків представив професор НТУУ «КПІ» д.е.н. Ігор Борисович Жиляєв, який розглянув питання перетворення знань на технології, отримання комерційного продукту та його продаж, а також — відновлення депресивних регіонів. Продовжуючи обговорення, директор Інституту еволюції економіки к.е.н. Ігор Петрович Макаренко представив принципи формування інноваційного середовища, орієнтованого на горизонтальні зв'язки. Такий підхід підтримали науковий консультант Інституту законодавства д.н.д.у. Валерій Євгенович Воротін та ст.н.с. Центру досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки НАН України к.е.н. Ольга Вікторівна Кот.

З доповіддю щодо етапності створення технопарків виступив директор Державного фонду фундаментальних досліджень д.е.н. Богдан Романович Кияк, який поінформував присутніх про досвід Білорусі та Росії щодо формування інноваційних структур. Голова координаційної ради ДП «Інноваційна інфраструктура» радник міністра економічного розвитку і торгівлі України Віктор Миколайович Кривенко проінформував присутніх про практику опрацювання національного проекту «Технополіс». Певні застереження щодо впровадження науково-виробничих об'єднань без урахування наявності академічної бази та інших обставин навів професор Національної академії внутрішніх справ д. ю. н. Юрій Юрійович Орлов. Його позиція знайшла підтримку з боку завідувача кафедри Академії муніципального управління д.е.н. Андрія Борисовича Кондрашихіна, а також директора департаменту УСПП Всеволода Вадимовича Тімофєєва.

На необхідності розгляду проектів формування технопарків як набору високоефективних інвестиційних проектів, що мають опрацьовуватися за визначеними правилами, акцентував увагу член громадської ради Міністерства фінансів України к.е.н. Віктор Валерійович Галасюк. На особливостях впровадження в Україні зарубіжного досвіду, зокрема у сфері наукових кластерів, зосередилися президент Міжнародної фундації сприяння ринку к.е.н. Станіслав Іванович Соколенко, а також директор з розвитку технопарку «Біонік-Хіллз» Дмитро Геннадійович Єрьомін.

Результати дослідження інвестиційної привабливості регіонів та інвестиційний атлас України, розроблені на замовлення Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами України, презентувала завідувачка відділу Національного інституту стратегічних досліджень при Президенті України д. н. д. у. Світлана Олексіївна Біла. Доповідачка зосередилися на методологічних аспектах утворення індустріальних парків, алгоритмі упорядкування конкурентного середовища шляхом розбудови інфраструктурних об'єктів і надання державних гарантій.

Питанням упорядкування термінологічного апарату при визначенні понять «критичні» та «високі» технології присвятили виступи наукові співробітники Інституту законодавства к.е.н. Айше Кязімівна Мусаєва і к.ю.н. Інна Вікторівна Шатковська, проблемам галузевої стандартизації — Андрій Леонідович Лапінський, Тетяна Юріївна Кравцова.

Закриваючи дискусію, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності Олексій Миколайович Азаров, посилаючись на практику країн Центральної та Східної Європи, акцентував увагу на необхідності комплексного підходу до прискореного відновлення депресивних регіонів, який має включати освітню та виробничу складові, бути спрямованим на покращення соціального забезпечення населення. Народний депутат відзначив необхідність продовжити обговорення проблеми розвитку інноваційної інфраструктури, зокрема кластерних утворень, приділити особливу увагу удосконаленню регіональної політики, зокрема, у старопромислових районах Донбасу.

Учасники дискусії підтримали пропозицію щодо утворення робочої групи для опрацювання відповідної концепції розвитку, упорядкування законодавчої бази у сфері інноваційної політики України.

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про перейменування селища міського типу Пересічна Дергачівського району Харківської області

Верховна Рада України **постановляє**:

Перейменувати селище міського типу Пересічна Дергачівського району Харківської області на селище міського типу Пересічне.

**Голова
Верховної Ради України
В. РИБАК.**

м. Київ,
16 квітня 2013 року.
№ 187-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про перейменування села Мазинки Переяслав–Хмельницького району Київської області

Верховна Рада України **постановляє**:

Перейменувати село Мазинки Переяслав-Хмельницького району Київської області на село Мазінки.

**Голова
Верховної Ради України
В. РИБАК.**

м. Київ,
16 квітня 2013 року.
№ 188-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Сучасний стан, шляхи і перспективи реформи у сфері охорони здоров'я України»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Провести 5 червня 2013 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Сучасний стан, шляхи і перспективи реформи у сфері охорони здоров'я України».

2. Кабінету Міністрів України до 5 травня 2013 року підготувати і подати до Верховної Ради України тиражовані для народних депутатів України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали щодо питання парламентських слухань, визначити доповідача із зазначеного питання.

3. Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я внести пропозиції щодо рекомендацій парламентських слухань, здійснити необхідні заходи з організації та методичного забезпечення їх проведення.

4. Запросити для участі в парламентських слуханнях членів Уряду України, представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, профільних міжнародних організацій, керівників державних і комунальних закладів охорони здоров'я, наукових установ медичної галузі, вищих медичних навчальних закладів.

5. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

6. Управлінню комп'ютеризованих систем, Інформаційному управлінню Апарату Верховної Ради України та Дирекції телерадіопрограм Верховної Ради України забезпечити аудіо- та відеотрансляцію парламентських слухань у мережі Інтернет.

7. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань та фінансування видання матеріалів парламентських слухань Видавництвом Верховної Ради України.

**Голова
Верховної Ради України
В. РИБАК.**

м. Київ,
16 квітня 2013 року.
№ 191-VII.

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Доступність та якість загальної середньої освіти: стан і шляхи поліпшення»

1. Провести в жовтні 2013 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Доступність та якість загальної середньої освіти: стан і шляхи поліпшення».

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України до 23 вересня 2013 року підготувати і подати до Верховної Ради України інформаційно-аналітичні матеріали з питання парламентських слухань, пропозиції до проекту рекомендацій парламентських слухань та визначити доповідача від Кабінету Міністрів України.

3. Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти здійснити необхідні заходи щодо організації парламентських слухань та внести пропозиції до їх рекомендацій.

4. Запросити для участі в парламентських слуханнях членів Кабінету Міністрів України, представників Міністерства освіти і науки України, органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, покликаних забезпечити реалізацію державної політики у сфері загальної середньої освіти, загальноосвітніх навчальних закладів, працівників педагогічних вищих навчальних закладів, громадських організацій, які працюють у сфері загальної середньої освіти, профільних наукових установ, науковців, експертів.

5. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

6. Управлінню комп'ютеризованих систем, Інформаційному управлінню Апарату Верховної Ради України та Дирекції телепрограм Верховної Ради України забезпечити аудіо- та відеотрансляцію парламентських слухань на телеканалі «Рада» та у мережі Інтернет.

7. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, стенографування, видання збірника матеріалів парламентських слухань.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
16 квітня 2013 року.
№ 190-VII.

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. Проблеми і дієві механізми їх вирішення»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести у жовтні 2013 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. Проблеми і дієві механізми їх вирішення».

2. Кабінету Міністрів України до 18 вересня 2013 року підготувати та подати до Верховної Ради України інформаційно-аналітичні матеріали з питання парламентських слухань, тиражовані для народних депутатів України, в тому числі інформацію про хід та результати виконання «Державної програми з утвердження гендерної рівності в українському суспільстві на період до 2010 року», про стан підготовки Державної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2016 року та заплановані заходи щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на відповідний період, а також пропозиції до рекомендацій парламентських слухань.

3. Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин забезпечити підготовку і проведення парламентських слухань та внести пропозиції до рекомендацій парламентських слухань.

4. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю відповідних підрозділів Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

5. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, стенографування та видання матеріалів парламентських слухань Видавництвом Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
16 квітня 2013 року.
№ 192-VII.

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 3 липня 2013 року о 15 годині в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення».

2. Кабінету Міністрів України до 10 червня 2013 року підготувати та подати до Верховної Ради України інформаційно-аналітичні матеріали з питання парламентських слухань, тиражовані для народних депутатів України, та відповідні пропозиції до рекомендацій парламентських слухань.

3. Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин забезпечити підготовку і проведення парламентських слухань та внести пропозиції до їх рекомендацій.

4. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку трансляцію парламентських слухань на Першому загальнонаціональному каналі Національної телекомпанії України та Першому загальнонаціональному каналі Національної радіокомпанії України.

5. Апарату Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації і проведення зазначених парламентських слухань, стенографування та видання матеріалів парламентських слухань Видавництвом Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
16 квітня 2013 року.
№ 193-VII.

На Сумщині неподалік кордону з РФ «зелені кашкети» перехопили мікроавтобус місцевого контрабандиста, який намагався вивезти 600 літрів спирту (на 35 тисяч гривень) і... церковний дзвін (його оцінили у 200 тисяч), *інформує наш власкор Владислав Жмурков*

Згідно з розпорядженням голови Чернівецької ОДА Михайла Папієва, місцевим донорам удвічі збільшать компенсацію на харчування — з 26 до 52 гривень, *повідомляє наш власкор Сергій Сулима*

Вітчизняна наука прозвітувала перед громадою

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Фестиваль науки в Україні відбувається уже всьоме. Голова його оргкомітету, президент НАН України Борис Патон особисто взяти участь у відкритті не зміг. Натомість передав письмове вітання усім його учасникам.

У рамках фестивалю відкрилася і виставка спеціалізованого обладнання та технологій. На ній понад 60 наукових установ НАН України та різних підприємств столиці презентували свої власні розробки. Частину з них уже впроваджено в серійне виробництво для заміщення імпортної продукції. Деякі розробки тільки чекають свого часу. Масштаби наукової думки в Україні — вражаючі. Щоб лише перерахувати назви цих розробок, потрібна не одна сторінка. Тут і трирівнева система біометричної верифікації та ідентифікації громадян, і найновіші технології у будівельній галузі, і навіть метод горизонтально спрямованої кристалізації, який дає змогу вирощувати великогабаритні кристали сапфіру.

Є на виставці і не такі грандіозні, проте не менш цікаві розробки. Приміром, співробітники Інституту кібернетики ім. В. М. Глушкова розробили і уже впровадили у серійне виробництво унікальний комплекс персоналізації інформаційних комп'ютерних систем. Він має вигляд звичайної комп'ютерної мишки, але із ключем. «Це дає змогу посилити парольний захист для будь-якого комп'ютера та системи», — пояснює молодший науковий співробітник Інституту кібернетики Максим Огурцов. Аналогу такої системи у світі немає. Такими «мишками» уже, буцімто, користуються в Національному банку України.

Тим часом співробітники Центру аерокосмічних досліджень землі Інституту геологічних наук використовують для народногосподарських цілей інформацію з самого космосу.

За правильної професійної інтерпретації супутникові знімки можуть показати майже все: зношеність тепломереж, ступінь пожежонебезпеки рослинності і навіть поклади нафти та газу.

— У нас є, приміром, карта теплового поля Києва. На ній, простіше кажучи, видно, хто обігріває атмосферу, — пояснює вчений секретар центру Ольга Седлерова. За її словами, такі знімки можна використовувати для комплексної модернізації житлових будинків чи ж тепломереж. На них, мовляв, буде чітко видно найслабші місця. Утім, принаймні поки що, особливою популярністю такий «вид послуг» не користується.

А чи знали ви, що на столичному залізничному вокзалі усі інформаційні табло — справа рук українських науковців. «На вокзалі у Києві, на всіх перонах, на Львівському вокзалі, у міських автобусах, тролейбусах та у швидкісному трамваї — усі табло нашого виробництва. Ми самі їх проектуємо і виробляємо», — сказав начальник відділу науково-впроваджувальної фірми «Гранато» Віктор Копайгородський.

Та чи не найцікавіше на виставці — розробки молодих науковців. Так, приміром, студент Владислав Шпадій разом із науковим керівником розробив та запатентував трекерну геліоустановку. Інакше кажучи, це сонячна батарея, яка, наче соняшник, протягом дня крутиться за сонцем. Як результат: ККД таких батарей підвищується на 30%. До такого більш ніде у світі не додумалися!

А от Антон Головаченко створив екзоскелет **(на знімку)**, який дає змогу людям із обмеженими можливостями рухатися. Молодий науковець створив три варіанти свого виробу: побутовий, медичний та військовий. Користуючись останнім, люди із обмеженими фізичними можливостями зможуть не тільки вільно рухатися, а й із вбудованого у руку кулемета стріляти...

Приїхали на виставку і юні таланти-фізики з Харкова (члени Харківського освітнього центру розвитку обдарованості при Харківському національному університеті імені Каразіна). Учні 7—8 класів поки що представляли не свої грунтовні наукові розробки, а демонстрували неймовірні для далеких від фізики людей фокуси. Уже сьогодні вони зрозуміли, що наука — це майбутнє людства. І воно може бути надзвичайно цікавим.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Експорт не змінився, а імпорт зріс

Про перспективи співробітництва говорили під час зустрічі голова ОДА Дмитро Колєсніков і Посол Республіки Польща в Україні Генрик Літвін.

Дмитро Колєсніков зазначив, що Польща є для регіону важливим стратегічним партнером. Торік зовнішньоторговельний обіг між ними збільшився на 5,3% до 831,1 млн. доларів. Експорт товарів становив 491,1 млн., імпорт — 340 мільйонів. Із Дніпропетровської області в Польщу експортувалися руди, шлаки й зола (74,2% від загального обсягу), чорні метали та вироби з них, одяг. З Польщі імпортували нафту, папір, картон, каучук, пластмаси, молочні продукти, яйця, мед, устаткування, бавовну.

У лютому 2011 року тодішній голова Дніпропетровської ОДА, а нині віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул також зустрічався з Генеральним консулом Республіки Польща в Харкові Яном Гранатом. І так само обговорював подальші перспективи співробітництва.

А що в підсумку? Згідно з офіційними даними обсяги зовнішньоторговельних операцій між Дніпропетровською областю та Польщею збільшилися. Але при цьому експорт залишився майже на тому само рівні, зате імпорт зріс більш ніж в 2,2 разу. Водночас обсяг інвестицій з Польщі впав майже втричі: з 5,9 до 2 млн. доларів.

Виходить, що поляки створюють робочі місця за рахунок збільшення закупівель їхніх товарів Дніпропетровщиною. При цьому наш регіон стрімкими темпами втрачає робочі місця й прибутки до бюджету.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото надане прес-службою ОДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Зі звалищами боротимуться через Інтернет

У Запоріжжі за ініціативи місцевої влади створено спеціальну електронну скриньку для громадського контролю за санітарним станом обласного центру та його околиць. Тепер кожен мешканець може надіслати на неї повідомлення про стихійні сміттєзвалища, про те, як прибирають вулиці і двори, хто забруднює довкілля. Про це повідомив на прес-конференції міський голова Олександр Сін. «Бажано, — зазначив він, — щоб інформація була з фото». Чи означає це, що після подібного нововведення у приватному секторі міста з'являться контейнери для сміття? І чи приберуть засипане сміттям узбіччя міжнародної магістралі на Крим? Бо тоді до розрекламованої, але до кінця нереалізованої місцевою владою програми «Чисте місто» усе це жодного стосунку не матиме.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

На «Широкому Лані» — стрільби

На Широколанівському полігоні під Миколаєвом тривають масштабні танкові навчання. Військові відпрацьовують навики стрільби, розвідки цілей, визначення вихідних установок для їх враження — як вдень, так і вночі.

— Цього року порівняно з минулим кількість запланованих стрільб зросла в декілька разів, — розповів заступник командира танкової бригади підполковник Валерій Водолазський. — Це дасть змогу нам підвищити якість навчання особового складу, підготувати його до участі в конкурсі на найкращий танковий екіпаж і взвод, а також дасть можливість командирам танкових взводів удосконалити вміння в управлінні вогнем підрозділу.

Більшість екіпажів ще необстріляні — вони недавно прибули у гвардійське з'єднання після навчального центру. Тому особливу увагу на заняттях приділяють злагодженості особового складу й дотриманню заходів безпеки.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

ЦИФРА

У 2,5 мільйона євро

обійдеться Севастополю будівництво за сучасними технологіями полігона для утилізації твердих побутових відходів (ТПВ). За словами заступника голови міськдержадміністрації Володимира Арабаджи, якщо на будівництво гроші знайдуть у міській скарбниці, то тариф на утилізацію ТПВ зросте удвічі, а якщо залучать інвестиції — то вчетверо.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Стартує пілотний проект медстрахування

Нову модель медичного страхування працівників бюджетної сфери запропонували депутати Черкаської міської ради. Особливість пілотного проекту полягає в тому, що частину витрат на добровільне медичне страхування покриватиме за бюджетників міськвиконком, а решту співробітник платитиме з власного гаманця.

Нині кілька страхових компаній надали міськраді свої пропозиції щодо співпраці. Після обрання найоптимальнішого варіанту договору про страхування буде визначено, скільки коштів виплачуватиме бюджет, а скільки — власник полісу.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Планують створити дослідницький центр видобутку нафти і газу

До складу центру, як повідомив ректор Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (ІФНТУНГ) Євстахій Крижанівський, увійдуть представники семи навчальних закладів України. Об'єднавши зусилля, науковці досліджуватимуть способи видобування, транспортування і використання нафти і газу з традиційних і нетрадиційних джерел.

Євстахій Крижанівський також зазначив, що наступного навчального року на базі університету буде започатковано нову спеціалізацію, пов'язану з розробкою сланцевих родовищ. Делегація науковців планує поїздку до США, щоб безпосередньо оглянути місця видобутку сланцевого газу.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

Затримали депутата–хабарника

В Охтирці після отримання хабара у розмірі п'яти тисяч доларів співробітники СБУ затримали депутата міської ради Ш. Він як заступник голови комісії з питань містобудування, регулювання земельних відносин та охорони навколишнього середовища вимагав у підприємця гроші за надання в оренду земельної ділянки площею 0,3 гектара під торговельне підприємство. Позитивне рішення депутатської комісії міськради депутат «обміняв» на п'ять тисяч доларів.

Наразі хабарник перебуває під домашнім арештом. Триває досудове розслідування.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Замок-музей «Ластівчине гніздо», що в Криму, перебуває в аварійному стані (24 канал)

До Дня Перемоги

«Бій» тривав усього 40 хвилин

Тисячі людей стали учасниками історичної реконструкції «Бій за звільнення Ворошиловграда — 1943 рік», яка вперше відбулася в Луганську. У полі, за містом, де понад 70 років тому відбувалися запеклі бої, знову пішли в атаку бійці Червоної армії. Тут усе було як у справжньому бою: ревіли мотори, строчили кулемети, розривалися снаряди, дибилася земля, і водночас — як у театрі.

До реконструкції члени регіонального історико-патріотичного об'єднання «Патріот» на чолі з головою Дмитром Орловим готувалися кілька місяців. Було розроблено план і тактику «бою», підготовлено форму, зброю і техніку, «бойові групи», побудовано бліндажі та окопи. Організатори заходу зазначали, що реконструкція битви здійснювалася на основі справжніх документів воєнних років та архівних матеріалів. В «бій» йшла техніка часів Другої світової, а багато солдатів Червоної армії і Вермахту були одягнені у форму 1943-го.

300 реконструкторів, які з'їхалися на Луганщину з різних регіонів України та Росії, на полі битви підірвали понад 100 вибухових пакетів, тому кожен з глядачів, а їх зібралося чимало, міг відчути, як гула земля в дні справжньої битви.

Міський голова Луганська Сергій Кравченко зазначив, що заходи, такі як історична реконструкція «Бій за звільнення Ворошиловграда — 1943 рік», мають стати невід'ємною частиною патріотичного виховання молоді Луганщини.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Історична реконструкція «Бій за звільнення Ворошиловграда — 1943 рік».

Фото сайту «Комментарии: Луганск».

Пік повені пройдено, але проблеми залишаються

Одна з найбільших повеней за останні три десятиліття на Волині пішла на спад. Як і передбачали в місцевому управлінні водних ресурсів, пік водопілля в області припав на 18 квітня. У басейні ріки Прип'ять спостерігаємо спад рівнів води на один-два сантиметри на добу, у басейні Західного Бугу — на 1—10 сантиметрів.

На обласній оперативній нараді голова ОДА Борис Клімчук звернув увагу на злагоджену і професійну роботу водогосподарників і рятувальників області. «Усіх, хто відзначився під час попередження негативних наслідків повені, має бути нагороджено», — наголосив очільник ОДА. Водночас зауважив, що розслаблятися зарано, адже рівень води в ріках залишається високим. На заплаві ще перебувають води Прип'яті, Західного Бугу та їх приток у всіх районах області. Залишаються підтопленими повеневими водами 36 присадибних ділянок у восьми населених пунктах області, а також 2642 гектари сільгоспугідь. Є загроза підтоплення восьми житлових будинків у селах Заріка та Пожог Любешівського району, 15 господарських будівель тут уже «плавають».

Площа осушених сільськогосподарських угідь з високим рівнем грунтових вод становить понад 55,2 тисячі гектарів. Для недопущення надзвичайних ситуацій продовжують працювати в режимі підвищеної готовності управління водного господарства. На ліквідації прориву дамби на Залухівській осушувальній системі задіяно бригаду Ратнівського міжрайонного управління водного господарства. На польдерних меліоративних системах області періодично працюють 25 насосних станцій.

Начальник обласного управління водних ресурсів Ростислав Кравчук попереджає про небезпеку розмиву окремих ділянок нещодавно збудованих захисних дамб, які ще не встигли як слід не укріпитися. Адже під час підйомів і спадів рівнів води швидкість течії різко зростає. За станом цих споруд ведеться цілодобове спостереження. Спеціальні бригади готові будь-якої миті стати до роботи.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: так нині виглядає з висоти пташиного польоту заплава ріки Стир у районі Луцька та приміського села Рованці.

Фото з сайту «Волинські новини».

Селяни пересіли на човни

Внаслідок танення снігів у Білорусі та Росії піднявся рівень води в Дніпрі та Десні. Через це на Чернігівщині збільшилася кількість мешканців, відрізаних від транспортного сполучення. До сіл Пекарів, Кнути, Костирів, Синютин Сосницького району, Червоні Луки Менського району, Бирине, Прокопівка та Підгірне Новгород-Сіверського району, Малий Дирчин Городнянського району можна дістатися переважно човнами. Підтоплено і частину вулиць селища Радуль Ріпкинського району. У зв'язку з підйомом рівня Десни стався перелив води через дорожнє полотно на ділянці завдовжки 35 метрів на 79-у кілометрі автодороги Семенівка—Новгород-Сіверський—Глухів—КПП Катеринівка. Через це було ускладнено транспортне сполучення між селами Путівськ Новгород-Сіверського та Пирогівка Шосткинського районів. На пік повені чекаємо за тиждень-два.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Далі — Гданськ

Сьогодні завершуються Дні Львова в Сумах. Мешканці переглянули вуличну виставу духовного театру «Воскресіння» «Глорія», сумські школи отримали в подарунок 60 книг львівських видавництв, а на вулицях міста роздали кілька тисяч рекламних листівок «Зустрінемось у Львові».

Тепер місто Лева презентуватимуть, найімовірніше, у Гданську.

Почергово такі презентації відбуваються у всіх обласних центрах України, а також за кордоном. «Ми показуємо наше місто таким, яким воно є насправді: місто настрою, затишку, місто, де бережуть українські традиції», — розповідає керівник відділу промоції міста Львівської міської Ради Галина Малець.

Олександр СИРЦОВ.
Львів.

Квиток–сердечко

Діти Костополя долучилися до акції «Збережи життя дитини». За вхідний квиток на звітний концерт вихованців гуртків і студій Костопільського будинку школярів та юнацтва слугувало сердечко, яке коштувало п'ять гривень. А ще діти виставили на благодійний аукціон свої картини. Загалом у рамках акції вони зібрали 20 тисяч гривень. Завдяки цьому по 2,5 тисячі гривень передали вісьмом сім'ям із Костопільського району для лікування дітей.

— Звичайно ж, малечі допомагали дорослі, — каже голова Костопільської РДА Сергій Коваль, — але нам приємно, що наші діти ростуть чуйними, милосердними, небайдужими до чужого горя.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото Олександра НИКОНЧУКА.

Голова Костопільської РДА Сергій Коваль передає написану юними художниками картину та зібрані малечею кошти батьку хворої дитини Миколі Кощі із села Лісопіль Костопільського району.

Дніпровський оселедець у невід уже не потрапить

Для гурманів Херсонщини настало справжнє свято — почався весняний хід дніпровського оселедця. Косяки цієї делікатесної риби щороку піднімаються з Чорного моря на нерест у верхів'я Дніпра, зупиняючись перед дамбою Каховської ГЕС.

Квоти на вилов дніпровського оселедця цьогоріч не встановлювали, але для збереження популяції Державне агентство рибного господарства України заборонило використовувати для промислу оселедцеві неводи, дозволивши тільки сітки. Начальник відділу іхтіології управління «Херсондержрибоохорони» Лілія Курсіна каже, що таке обмеження виправдане, адже протягом останнього десятиріччя максимальний обсяг вилову дніпровського оселедця становив усього вісім тонн, а торік взагалі — менше двох тонн.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...претенденти на субсидії активізувалися

17052 сім'ї звернулися в області за субсидіями для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг у першому кварталі цього року. Призначено субсидії 15146 сім'ям, що у 5,7 разу більше, ніж у відповідний період минулого року.

Як повідомляє головне управління статистики в Кіровоградській області, сума субсидій, отриманих населенням у цей період, становила 20 млн. 787 тис. грн. Середній розмір призначеної субсидії на одну сім'ю становив у березні 20,7 грн. на місяць.

За призначенням субсидій готівкою для відшкодування витрат на придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива звернулося 15206 сімей, призначено таку допомогу 13109 сім'ям, а загалом її отримали — 2227 сімей на суму 1 млн. 980 тис. грн. Заборгованість бюджетів з виплати населенню субсидій готівкою на 1 квітня 2013 року становила 8 млн. 986,6 тис. грн.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

...«Як тяжко пережити цю війну»

Виставку з такою назвою презентували в обласному краєзнавчому музеї Рівненський місцевий осередок Міжнародного фонду «Взаєморозуміння і толерантність». На ній представлено понад 80 кращих творчих робіт учасників І Всеукраїнського художнього конкурсу серед учнів старших класів загальноосвітніх навчальних закладів на тему: «Доля радянських військовополонених, в'язнів концтаборів та гетто в малюнках школярів». Конкурс було започатковано навесні 2010 року до 65-річчя Перемоги, щоб пропагувати ідеї гуманізму, вшанувати історичну пам'ять людей, які зазнали терору як з боку нацистської Німеччини, так і сталінського режиму, та відновити історичну справедливість — визнати колишніх військовополонених, в'язнів концтаборів і гетто жертвами нацизму. На відкритті виставки спогадами поділилася колишній в'язень концтабору «Равенсбрюк» Меланія Федорівна Пастушенко, яка нині живе в Рівному.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

...на обіцяне житло чекали... сім років

Торік, вперше за останні сім років, Полтавщина отримала кошти на придбання житла для чорнобильців. На виконання «квартирних» соціальних ініціатив Президента з державного бюджету в область надійшло майже п'ять мільйонів гривень. Чимало ліквідаторів аварії вже стали власниками новеньких помешкань.

На Полтавщині живе понад 24 тисячі осіб, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС. Половина з них брала участь у ліквідації техногенної катастрофи. На фінансування державних соціальних гарантій чорнобильцям Полтавщини цього року з держбюджету передбачено майже 41 мільйон гривень. Уперше за роки незалежності вдалося стовідсотково забезпечити всіх інвалідів, зокрема дітей, технічними та іншими засобами реабілітації.

На особливому контролі — оздоровлення чорнобильців. Лише за рахунок державних коштів путівки отримали майже 40 відсотків осіб, які постраждали внаслідок аварії.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

...кому зарплату мільйонера?

Двоє мешканців Хмельниччини протягом минулого року зуміли отримати понад мільйон гривень зарплати. Про це вони повідомили під час декларaційної кампанії в податковій службі.

Загалом дев'ять подолян відзвітували про мільйонні доходи. Ще двоє мешканців області змогли отримати такі статки від інвестиційної діяльності. Решті по мільйону гривень принесли продаж нерухомості та отримана спадщина. Для порівняння: спадщина майже двох тисяч інших подолян (разом узятих) сягнула лише 102 мільйонів гривень. Доходи від продажу автомобілів та решти рухомого майна більш як восьмисот жителів області загалом не перевищили 45 мільйонів гривень. Найменше поки що приносить здача в оренду квартир та земельних ділянок. За цю операцію понад 630 декларантів отримали менше трьох мільйонів гривень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

МВС у рамках досудового слідства вилучило сервери одного з найбільших українських онлайн-кінотеатрів my-hit.ru («Укрбізнес»)

Використовуй лише те, що насправді працює. І бери це звідусіль, де можеш знайти

(Брюс Лі)

Гарвардська стипендія з вітчизняного держбюджету

КУРС — НА АКАДЕМІЧНУ МОБІЛЬНІСТЬ

Молодь, як патетично це б не звучало, є найкращим капіталовкладенням будь-якої держави. Ще в давньогрецькі часи це помітив Сократ, тому й посприяв навчанню Платона, який у подальшому сформував власну філософську школу і багато в чому перевершив навіть свого вчителя. Так само вчинив і голлівудський режисер Мартін Скорсезе: запросив ще юного Леонардо Ді Капріо до своєї стрічки «Банди Нью-Йорка», тим самим створивши міцний мистецький дует та зробивши Ді Капріо одним з найкращих акторів сучасності.

Українське молоде покоління сьогодні також має можливість спробувати себе в ролі учня, і не тільки у власній країні. Принаймні, це обіцяє Міністерство освіти і науки і продовжує відправляти студентів, аспірантів та вчених пізнавати різні науки до закордонних вишів.

Аспекти роботи програми

Угода міністрів освіти європейських країн, згідно з якою до 2020 року відсоток студентів, які навчатимуться й стажуватимуться за кордоном, має зрости до двадцяти (а це, фактично, — кожен п'ятий студент!), посприяла запровадженню у квітні 2011 року нової вітчизняної бюджетної програми. За нею державне фінансування надається студентам-магістрам, аспірантам та науковцям задля підвищення рівня теоретичної та практичної підготовки і забезпечення інформаційного обміну.

За два роки функціонування програми в Україні здобути міжнародний досвід уже змогло понад 600 учасників у таких країнах світу, як США, Великобританія, Франція, Німеччина та Японія. За прогнозами міністерства, у вітчизняній практиці спостерігається тенденція до збільшення їх кількості.

Хто може гризти науку за кордоном?

Проте за державні кошти здобувати освіту можуть лише ті кандидати, які відповідають визначеним вимогам. Учасники мають бути громадянами України, навчатися на стаціонарі або ж працювати у державних вищих навчальних закладах III—IV рівнів акредитації. Крім цього, тематика їх досліджень повинна відповідати пріоритетним напрямкам. Наприклад, 2013-го — це природничі науки, інженерно-технічні спеціальності й міжнародне право, за якими студенти можуть навчатися до двох років, аспіранти — до одного, а науковці займатимуться розробкою проектів до шести місяців. Також важливими є високі досягнення у навчанні та роботі, рекомендації кафедри, запрошення на навчання від закордонного вишу й володіння іноземною мовою на достатньому рівні.

Підготовка до міжнародних студій

Прийом документів кожного року триває до 15 травня. Учасник до цього часу має подати конкурсній комісії такі документи:

— лист-рекомендацію від керівника ВНЗ;

— витяги з протоколів засідань кафедри та вченої ради ВНЗ;

— виписку з особової справи претендента;

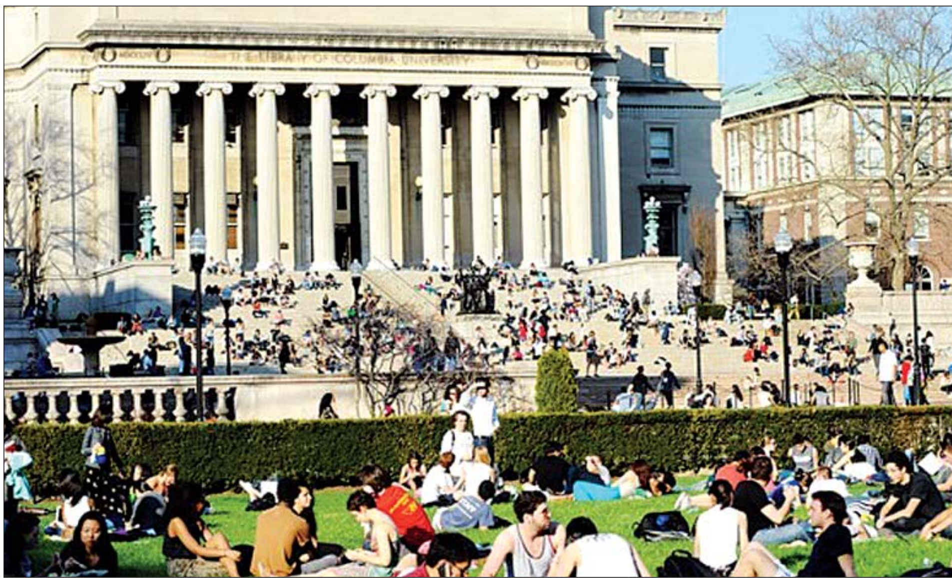
— проект індивідуального плану навчання або стажування.

Додатково можна подати копію листа-запрошення від закордонного вишу та кошторис видатків.

За умови виконання всіх вимог кандидат у результаті отримує кошти на оплату освітніх послуг. Крім цього, за традицією грантових програм, індивідуальні витрати також фінансуються за рахунок державного бюджету. До останніх відносять — проїзд в обидва боки, проживання, харчування і медичне страхування, на які студент отримує кошти у вигляді стипендії.

Проте все також залежить від обраного навчального закладу та країни. Деякі вимагають проходження тестів TOEFL чи IELTS, за які студенти сплачують самостійно, як і за візові послуги під час оформлення документів у посольстві. Усе інше, що входить до комплексу освітніх послуг, фінансує бюджет.

Але є також варіант, коли частину коштів надає грантова програма, наприклад, американська «Фулбрайт» чи аналогічна — від французького уряду, коли держава сплачує лише половину. У цьому випадку є ширший вибір навчальних закладів та збільшення кількості учасників. Проте пристосовуватися вже треба не лише до вимог бюджетної програми, а й до обраної грантової, яка, як «Фулбрайт», вимагатиме не лише стандартних анкет, дипломів, рекомендацій, а й есе, у якому потрібно детально обґрунтувати свої навчальні плани та вже здійснені в Україні досягнення.

Галявина біля підніжжя Колумбійського університету (США).

Фото з сайту columbia.edu.

Зобов'язання після повернення

Особа, що отримує освітню «позику», після завершення навчання має своєрідні зобов'язання. Найважливіші — візові. Наприклад, американське посольство вимагає від студента, який отримав візу категорії J-1, після завершення навчання на два роки повернутися до України. У цей період він не має права емігрувати до Сполучених Штатів чи намагатися отримати грін-карту. По-друге, усі претенденти складають план та дослідницький проект. Його уже після завершення навчання треба презентувати на засіданні кафедри, щоб продемонструвати результати своєї роботи за кордоном.

Освітні варіації

Урядова програма не єдина у своїй категорії. Здобуття вищої освіти українськими учасниками забезпечують численні державні і недержавні організації, серед яких уже згадані установи Америки та Франції. Крім цього, навчання за кордоном фінансує Європейська комісія, створивши проект «Еразмус Мундус» та Програму Марії Кюрі для магістрів і аспірантів та молодих дослідників відповідно.

Перша — доступна для студентів, що вже здобули кваліфікаційний рівень. Їм потрібно лише обрати програму на веб-сайті Європейської комісії та подати заявку, що включатиме мотиваційний лист, аплікаційну форму, результати тесту на знання іноземної мови та високі рейтинги у навчанні.

Програма дає можливість обирати як мінімум дві країни та два навчальні заклади. Тобто, якщо обрати спеціальність «мова та комунікаційні технології», то здобувати знання можна буде у Празі, на Мальті та в... Австралії. Приміром, випускниця програми 2012 року Анна Гребьонкіна 2 роки вивчала комп'ютерні науки в Німеччині та Швеції. Цікаво, що курси були поєднані між собою. Тобто у Німеччині увага зосереджувалася на теорії, а в Швеції — виняткова на практиці. За програмою «Еразмус Мундус» навчатися можна англійською мовою, проте державна мова дає змогу обирати з більшої кількості курсів. Стипендія, що, власне, є найважливішим моментом для українця, становитиме 24 тисячі євро на рік, для докторанта — від 61 тисячі. Покриватиме вона майже все: від навчання до проїзду та проживання.

Інший напрямок роботи Європейської комісії — це Програма Марії Кюрі. Розрахована вона передусім на науковців та дослідників, які бажають поглибити власні знання. Програма працює за декількома напрямками: стипендії для дослідників із третіх країн, стипендії для дослідників з країн Європейського Союзу, початкова професійна підготовка дослідників, співробітництво між промисловістю та науковим суспільством, обмін науковими кадрами та європейські інтеграційні гранти. Сьогодні є близько шести відкритих конкурсів, заявників на які тематикою не обмежують зовсім. Як наголошують представники Європейської комісії, для них найголовніше — співпраця.

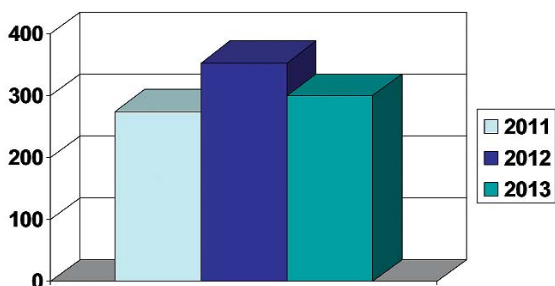
Чого чекати від нового навчального року?

За оцінками Міністерства освіти і науки України, на навчання цього року поїхати зможе близько 300 осіб з урахуванням визначеного на програму бюджету в розмірі 34 мільйони гривень. Проте, як стверджує начальник відділу гуманітарної освіти Департаменту вищої освіти міністерства Сергій Храпатий, прогнозувати нині досить складно, адже ще немає відомостей, скільки учасників навчатиметься за державний кошт, а скільки отримає грант певної організації.

Водночас, наголошує Сергій Храпатий, треба розвивати академічну мобільність, а не чекати, що Гарвард чи Оксфорд за нас змагатимуться. Тому український уряд усіляко заохочує налагодження міжуніверситетської співпраці. Це дало б змогу відправляти більшу кількість студентів за кордон. Сприятиме появі таких угод у вищих навчальних закладах країни успішність стипендіатів, що вже почали користуватися освітніми можливостями та представили Україну в міжнародних університетських колах.

Олеся ТИТАРЕНКО.

Діаграму надано автором.

П'ять порад майбутньому студентові

Кожного року мільйони випускників усієї країни перебувають в очікувані події, що змінить життя кожного, — вступу до вишу. Але як правильно підготуватися до цього, про що слід обов'язково пам'ятати і яким чином не проґавити шанс? Запам'ятайте декілька простих порад і, крок за кроком виконуючи їх, вступіть у доросле самостійне життя.

Порада №1. Визначтеся

Для більшості випускників ця порада залишається актуальною мало не до першого іспиту ЗНО. Але для того щоб вступити до вишу, необхідно ретельно готуватися впродовж не одного року. Якщо ж майбутню професію ви обрали лише нещодавно і на підготовку у вас залишається небагато часу, перше, що необхідно зробити, — визначитися з навчальним закладом. Поміркуйте, у якому з вишів ви бажали б навчатися, де вам нададуть якісну ґрунтовну освіту і куди у вас будуть можливості вступити. Пам'ятайте, що умови вступу розширюють ваш вибір аж до п'яти ВНЗ.

Порада №2. Збирайте інформацію

Після того як п'ять омріяних вишів обрано, зберіть максимальну кількість різноманітної інформації про них. З яких предметів необхідно скласти ЗНО, щоб потрапити на потрібну спеціальність, який прохідний бал з профільного предмета, кількість бюджетних та контрактних місць, терміни вступу, які документи потрібно подавати до приймальної комісії, чи є на вашому факультеті творчий конкурс — усе це необхідно знати для того, щоб вступ завдав мінімальну кількість турбот. Крім того, варто дізнатися про терміни складання ЗНО, адже кожен іспит триває лише один—два дні.

Усю потрібну інформацію допоможуть зібрати освітні портали Освіта.UA, сайт Міністерства освіти і науки України, а також тематичного напрямку газети, як, наприклад, «Сучасна освіта» або «Освіта України».

Порада №3. Ретельно готуйтеся

Сучасні технології дають змогу випускникам самостійно підготуватися до вступних іспитів. Крім навчання в школі, яке, безперечно, є основним підґрунтям успішного вступу, не зайвою буде й самоосвіта. Для цього спеціалізовані видання створюють безліч різних примірників із тестовими завданнями, таблицями, короткими конспектами та опорним матеріалом, які становлять основу ЗНО. Якщо ви відчуваєте, що ваші знання у певній галузі зменшують шанси на вступ, можна відвідувати курси або гуртки відповідного спрямування. А для того щоб спробувати скласти справжнє ЗНО, у Мережі вже з'явилися сайти, на яких зібрані іспити за всі минулі роки. Обравши необхідний предмет, ви маєте можливість абсолютно безплатно пройти тест і відразу ж дізнатися результат. Це допоможе визначити прогалину в знаннях і підготуватися до іспитів ще краще.

Порада №4. Першими прямуйте до приймальних комісій

Після того як минуло більше половини року виснажливої підготовки, настає не менш складний період — прийом документів. Вступна кампанія-2013 пройде за аналогічними минулому року правилами, повідомляє портал Освіта. UA. І одним з основних правил буде лише одна хвиля вступу. На відміну від 2011 року, коли хвиль було три, цьогорічним абітурієнтам дадуть усього п'ять днів, щоб принести оригінали документів до приймальних комісій. А тому зволікати з подачею паперів не варто.

Порада №5. Не розслабляйтеся

Коли ви пройшли через усі необхідні етапи і нарешті побачили своє ім'я в списку майбутніх студентів, збавляти темпи не варто, адже попереду у вас багато років важкої роботи. Поспілкуйтеся зі знайомими, котрі вже навчаються в обраному виші, дізнайтеся у них про викладацький склад, вимоги, студентське життя. Загалом, підготуйтеся до найскладнішого, але цікавого періоду вашого життя.

Світлана КОРЧАДИМ.

Треба розвивати академічну мобільність, а не чекати, що Гарвард чи Оксфорд за нас змагатимуться

Стань лицарем без страху і докору

ЖИВА ІСТОРІЯ НА ДОТИК

Ми звикли вважати історію нудним шкільним предметом з датами, які потрібно обов'язково вивчити. А якщо воскресити її у власних очах і стати учасником бойових дій, спробувати пожити певний час у минулій епосі, щоб відчути її побут? Машину часу, звичайно, ще не винайшли, але кожен з нас має можливість перенестися в минуле за допомогою історичної реконструкції.

В останні 15 років цей відносно молодий вид хобі став популярним і серед української молоді. «Фішка» поспілкувалася із справжнім лицарем сучасності, представником школи історичного фехтування «Айна Бера» Миколою Авеніровим.

— Як ти почав займатися історичною реконструкцією?

— У житті я — студент, закінчую Київський політехнічний інститут. Реконструкцією почав займатися майже три роки тому, у серпні 2010 року.

ДОВІДКОВО

Історична реконструкція — відтворення матеріальної й духовної культури тієї або іншої історичної епохи і регіону з використанням археологічних, образотворчих і письмових джерел.

Одного разу прийшов друг і почав розповідати про людей, які б'ються одне з одним в обладунках, про рольове моделювання (тобто ігри).

Зацікавився, почав шукати в Інтернеті, читав про різні клуби і згодом знайшов «свою» школу історичного фехтування. Зацікавила можливість одночасно займатися спортом і багато подорожувати. Крім того, важливу роль при цьому відіграє вивчення історії, одержання живої інформації, а не сухого матеріалу, як у школі або інституті.

— У яких заходах ти брав участь? Як готувався до них?

— Брав участь у багатьох заходах, як в Україні, так і за кордоном. Пощастило, що потрапив у клуб із гарною матеріально-технічною базою, тому почати виступати було не проблемою,

усім необхідним одразу нас забезпечили. Думаю, це дуже важливо, тому що не потрібно кілька місяців займатися шиттям одягу і збиранням екіпірування для участі в заході.

Минулого сезону був у Росії, Білорусі, Польщі й на багатьох заходах у нас, в Україні. У цьому сезоні, у травні, збираємося на черговий чемпіонат світу з історичного середньовічного бою «Битва націй» на півдні Франції. Звичайно, різних заходів дуже багато, тому іноді доводиться обирати між двома—трьома щовихідні.

— Відтворенням історії займаються реконструктори і ролевики. До кого б ти відніс себе?

— Вважаю, що поділ нашого руху на реконструкторов і ролевиків є неповним. Те, чим займаюся я, — історичне фехтування (нині активно використовують також назву «історичний середньовіч бій») і це насамперед — спорт. Звичайно, заняття реконструкцією посідає далеко не останнє місце, але все-таки я сприймаю своє заняття як спорт.

— Чи згоден ти з тим, що реконструкцією займається один соціальний прошарок?

— Не можна віднести наше заняття до певного соціального прошарку. Історичною реконструкцією й історичним середньовічним боєм займається багато хто: студенти, школярі, бізнесмени, комірники, банківські працівники, кухарі, люди розумової праці, програмісти й інші. Я особисто бачив, як у бою зійшлися студент і його викладач.

— Як поділяються люди за своєю ієрархією в середовищі реконструкторів?

— Поділ здебільшого залежить від клубу. Наприклад, у нас є люди, які цілеспрямовано займаються історичним фехтуванням, їх більшість. Але є й ті, які відтворюють реконструкцію середньовічного побуту. Чимало серед нас і таких учасників, які з різних причин не можуть приділяти достатньо часу цьому заняттю. Вони шиють собі «мінімальний» костюм і з задоволенням їздять з нами на різні заходи. Зрештою все залежить від клубу, в якому ви почнете займатися.

— Чи часто бувають травми під час турнірів?

— Учасники травмуються вкрай рідко. Я маю на увазі справжні травми, а не різні синці. Трапляються вони здебільшого з двох причин. Перша — недбале ставлення до захисного екіпірування і власної фізичної підготовки. Справді, якщо людина навмисно виходить на арену без певного захисного елемента й через це одержує травму, то це її провина, а не організаторів турніру.

ПОЯСНЕННЯ

Реконструктори — люди, що займаються відтворенням побуту, ремесел, традицій і бойового мистецтва конкретної епохи конкретної держави. Реконструктори досліджують історичні матеріали про виготовлення зброї, одягу, предметів побуту для того, щоб відтворити ці предмети за тими технологіями, за якими їх виготовляли.

Ролевики — люди, які займаються певним чином частковою реконструкцією історичних реалій на рольових іграх. Найчастіше ролевики, починаючи серйозно цікавитися історією, ідуть із рольових ігор і захоплюються історичною реконструкцією й фехтуванням.

Друга — це порушення правил. Можливо, ви здивуєтеся, але в боях без правил теж є обмеження. Ми — не виняток. У зведенні правил строго заборонені дії, які можуть призвести до негативних наслідків: удари мечем по ліктях, колінах, шиї. Удари по відкритих місцях строго заборонені й караються. Проте таке іноді трапляється, але серйозних травм, на щастя, майже не буває.

— Чи є місце в історичній реконструкції для дівчат?

— Звичайно. Насправді все залежить лише від бажання дівчини займатися. Заняття реконструкцією? Без проблем. Відтворення побуту, костюмів тощо не має жодних обмежень. Понад те, в історичному фехтуванні майже немає обмежень щодо статі, на багатьох турнірах є жіночі номінації, та й у чоловічі номінації дівчат допускають. В Україні є не менше 20 представниць прекрасної статі, які займаються фехтуванням, і деякі з них цілком можуть дати чосу хлопцям. Головне — це бажання людини займатися, а решта — дрібниці.

— Скільки грошей іде на екіпірування, навчання, чи важко самому виготовити зброю й обладунки?

— Самостійно виготовити екіпірування неважко, адже у більшості клубів є власні майстерні й люди, які можуть показати що і як. Але це зовсім не обов'язково. І справді, не усім хочеться працювати в закуреній майстерні, щоб зробити собі якийсь елемент обладунків. Є багато професіоналів, які за розумну суму зроблять усе, що потрібно, і вам не доведеться витрачати час і власні сили. Більшість представників нашого руху так і роблять. Таким чином, можна більше часу приділяти своїй роботі й заняттям фехтуванням як спортом, і при цьому мати гарний вигляд на заходах.

Ціни на комплекти екіпірування залежать від дуже багатьох факторів: регіон і період обладунків, матеріали і якість виготовлення, строки виконання.

— Жива історія, відтворення побуту, турніри потребують багато часу, сил і фінансів, а що одержуєш натомість?

— Що одержую? А що одержує людина, яка займається улюбленою справою? Величезне задоволення, звичайно. Крім того, постійно перебуваю в гарній фізичній формі. За час, проведений у клубі, навчився багато чого. Можна навіть сказати, змінився, виріс: отримав величезну кількість інформації з історії й навчився працювати руками. Дуже багато подорожую — щороку кілька десятків різних поїздок. Я одержав практичні навички, корисні й у сучасному побуті.

Кожен великий фестиваль — це свято й прекрасний відпочинок. Ця атмосфера й вирізняє наше заняття від звичайного, побутового туризму.

Будь-яка справа потребує певних витрат, питання у тому, чи одержує людина від цього задоволення. Я б нізащо не проміняв той час, який приділяю цікавій для мене справі. Ніколи не знаєш, чому навчишся у майбутньому, особливо в такому багатогранному занятті, як історична реконструкція.

— Чого б ти побажав нашим читачам?

— Звичайно, іти й пробувати! Адже, сидячи вдома, дуже складно дізнатися, вийде у тебе чи ні. Подорожі, пізнання нового, знайомства із цікавими людьми — гарна життєва практика.

Розмовляла Аліна КУЧЕРЕНКО.

Фото надані Миколою Авеніровим.

ЧАТУВАННЯ

Сучасна молодь: яка вона?

Світлана Воропай, 15років:

— Я учениця 9 класу, як і всі підлітки, маю багато друзів та знайомих. Мої приятелі зовсім різні, але кожен з них є особистістю. Сьогодні кажуть, щоб бути сучасним, ти маєш пити, палити, завжди бути на вулиці, а вчатися взагалі лише «ботани». Деякі вважають, якщо ти гарно навчаєшся, не п'єш і не палиш, то ти нудна людина. Ні, ти просто маєш гідність і власну думку. Нині багато хлопців кажуть, що модно, коли дівчина не курить, адже красуня з цигаркою — це бридко. Тому можна зробити висновок, що в моді не пити та палити, а навпаки вести здоровий спосіб життя. Щоб бути сучасним, не обов'язково вживати алкоголь та курити, потрібно просто вміти розважатися іншими способами.

Аліна Гайдай, 15 років:

— Я вважаю, що сучасна молодь стала дуже розбещеною. Багато батьків мають претензії до поведінки своїх дітей, але ж усе залежить від них самих, адже як вони виховували свою дитину, такою вона й буде у майбутньому. На жаль, сьогодні існують проблеми юного, навіть іноколи дитячого алкоголізму, наркоманії та куріння. Відсотків 70 роблять це через те, що хочуть здаватися модними перед старшими друзями або перед однолітками, решта — через сторонній вплив. Я вважаю, що у кожної людини має бути своя думка, свій вибір, який потрібно пов'язати із здоровим життям та сказати «Ні!» наркотикам, тютюну й алкоголю!

Вікторія Лега, 14 років:

— Кожен з нас самостійно обирає шлях у житті. Дехто надає перевагу активному способу життя без шкідливих звичок, а інші на перше місце ставлять алкоголь, тютюн та наркотики. Але я вважаю, що все ж таки потрібно обирати спорт, так, на свято можна випити трохи алкоголю, але в усьому треба знати міру. Я люблю танцювати, тому вживання тютюну шкодить моєму диханню, тому я кажу «Ні!» тютюну, наркотикам та алкоголю.

Станіслав Кравчук, 17 років:

— На мою думку, сучасна молодь знахабніла. Ставлення до алкоголю та тютюну таке: у дитинстві мені казали, що на вулиці різні люди пропонуватимуть алкоголь, цигарки, наркотики, так ось у мене питання: «Де ці люди?»

Катерина Семененко, 21 рік:

— Молодь нині деградує, не знає історії, не поважає її, у неї немає нічого святого, проте, звичайно, є винятки. Вона чомусь вбачає в цигарках й алкоголі шлях до популярності, але насправді навіть не здогадується, що це лише ілюзія, яка розвіється з першою ж хворобою або народженням калікі... А це ставлення до стосунків, це ж взагалі жах! Вони поводяться як тварини, керуючись лише інстинктами. Мені здається, що молодь підхопила «вірус деградації» і просто йде донизу, замість того, щоб прагнути вгору. Насправді, мене лякає те, що більшість навіть не хоче бачити очевидного! Я не хочу, щоб мої майбутні діти жили в такому соціумі, де правлять блуд, свавілля і вседозволеність.

Опитування провела Світлана ВОРОПАЙ.

Фото надані учасниками опитування.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 79 (5579)
СЕРЕДА, 24 КВІТНЯ 2013

За деякими урядовими оцінками, п'ять років тому близько 200 тисяч українських дітей росли без батьківської опіки через те, що їхні мами або тата чи обоє батьків поїхали на заробітки за кордон, нагадав голова представництва МОМ в Україні Манфред Профазі *(news.eizvestia.com)*

ПАТ «Алчевський меткомбінат» (Луганська область) у січні—березні 2013 року за міжнародними стандартами фінансової звітності зазнав 217,17 млн. грн. чистих збитків *(«Компаньйон»)*

Олександр ГРИГОРАЩЕНКО:
«Перспективи Іллічівського порту — у модернізації виробництва»

МОРСЬКИЙ ТРАНСПОРТ

Уже початок нинішнього року для Державного підприємства «Іллічівський морський торговельний порт» видався напруженим — вантажообіг становив 1 мільйон 483 тисячі тонн, що на 362 тисячі тонн, або 32 відсотки, більше, ніж за аналогічний період 2012-го. Плановий показник вантажопереробки за січень перевиконано на 25 відсотків.

З початку року порт переробив 453 тисячі тонн генеральних, 122 тисячі тонн наливних і 908 тисяч тонн навалочних вантажів. Усього за січень 2013-го оброблено 145 суден і 16525 вагонів.

Порівняно з першим місяцем минулого року збільшилася переробка зерна — на 98 відсотків (до 186 тисяч тонн), руди — на 93 відсотки (до 505 тисяч тонн), сірки — на 25 відсотків (до 129 тисяч тонн). Переробка генеральних вантажів у порту зросла на 8 відсотків. Відзначено збільшення перевалки чавуну — на 32 відсотки, контейнерів — на 7 відсотків, вантажів поромної переправи — на 103 відсотки.

— Цьогоріч у порту не було серйозної льодової обстановки, що дало нам змогу одразу активно працювати. Крім того, завдяки злагодженим діям порту й залізниці в січні обробили на 2200 вагонів більше, ніж за перший місяць минулого року. Сьогодні завдання всього колективу — не зменшувати темп, — із цих слів почалася розмова «Голосу України» з начальником порту Олександром Григоращенком.

— Олександре Гавриловичу, нещодавно міністр інфраструктури України Володимир Козак затвердив програму розвитку Іллічівського порту. Які завдання підприємство ставить перед собою на найближчий час?

— Детально вивчивши перспективи зміни вантажопотоків через морські порти України, ми підготували Програму розвитку порту. Вона містить у собі кілька ключових напрямів.

По-перше, ми поетапно реалізуємо програму з реконструкції підхідного каналу зі збільшенням глибин до 17 м, будівництва рейдового причалу №2 із днопоглибленням операційної акваторії, маневрової зони й водного підходу до 17 м. Реалізація цього проекту дасть змогу Іллічівському порту гарантувати безпечне проведення, маневрування, швартування й подальшу обробку біля причалів великовантажних суден класу «Capesize» і суден-контейнеровозів класу «Post Panamax Plus» місткістю 8 000 TEU нарівні з таким глибоководними портами Чорного моря, як Південний, Констанца й Стамбул.

По-друге, на підставі даних профільного інституту «ЧорноморНДІпроект» ми розробили план розширення залізничної й автомобільної інфраструктури порту з перспективою будівництва нових і реконструкції наявних внутрішньопортових доріг і під'їзних колій.

По-третє, ключовий напрям, без якого неможливий подальший розвиток порту, — це низка заходів з підвищення енергоефективності підприємства. У наших планах — будівництво нових і реконструкція наявних трансформаторних станцій, нової підстанції «Порт», заміна причальних електросистем, систем водопостачання. За умови реалізації всіх цих заходів ми перейдемо на перший клас енергоспоживання, знизимо тарифи й забезпечимо майбутні комплекси порту якісним енергопостачанням.

Другий блок програми розвитку стосується об'єктів, які відповідно до Закону України «Про морські порти» передаватимуться концесіонерам для реконструкції, будівництва й експлуатації виробничих комплексів. Згідно з даними кон'юнктурного аналізу, найбільш перспективним у найближчі роки стане будівництво комплексів з переробки зернових культур, рослинної олії, шроту, контейнерних вантажів, розвиток мультимодальних комплексів, збільшення потужностей з перевалки зрідженого газу. За оцінками фахівців порту, для реалізації всіх цих планів потрібно залучити близько 1 мільярда 400 мільйонів гривень. Усі проекти втілюватимуться в життя фінансовими зусиллями порту, компаній-інвесторів і міської адміністрації Іллічевська.

— Опоненти Програми розвитку порту говорять про недоцільність його подальшого розширення за нинішнього завантаження в половину проектної потужності. Що їм відповісти?

— Для тих, хто розуміється на транспортних питаннях, очевидно, що поняття проектної потужності враховує низку конкретних чинників, властивих цьому підприємству: площу конкретного виробничого комплексу, номенклатуру вантажів, що переробляються, системи механізації.

Оскільки за наявних глибин на підхідному каналі й біля причалів порту ми поступово втрачаємо конкурентні переваги перед українськими й закордонними портами на Чорному морі, виходить, нам необхідно в екстреному порядку починати днопоглиблювальні роботи. Це стосується також залізничної і автодорожньої інфраструктури, тому думка про недоцільність подальшого розширення порту є вкрай некомпетентною.

На сьогодні близько 90 відсотків контейнерів і 60 відсотків зернових вантажів доставляють у порт автотранспортом. Якщо ми плануємо розвивати ці вантажопотоки в себе в порту, необхідно оперативно шукати шляхи розв'язання можливої транспортної проблеми.

Ми думаємо про нарощування обсягів переробки контейнерних і зернових вантажів. Саме тому вважаємо за необхідне вже сьогодні розробити систему їх руху, щоб згодом не зіткнутися з непередбаченими обставинами, як уже було 2008 року під час контейнерного піку.

Якщо нам вдасться реалізувати всі плани із залучення інвесторів у рамках портової реформи, інтенсивність обробки залізничних вагонів становитиме 900—950 на добу. Однак на сьогодні станція «Іллічевськ-Порт» може обробити тільки 756, а ІМТП — 865 вагонів на добу. Очевидно, що для досягнення бажаного результату в 900 вагонів нам необхідно не тільки відремонтувати наявні залізничні шляхи, а й побудувати нові. Зрозуміло, усе це — за кошти компаній-операторів, які прийдуть у порт.

Торік ДП «ЧорноморНДІпроект» розробило й подало свої пропозиції з розвитку автомобільної й залізничної інфраструктури порту з урахуванням перспективного вантажообігу. Фахівці вказали на те, що в нас є два «вузькі місця»: недостатні глибини й морально застаріла транспортна розв'язка. Цим і мають намір займатися.

У плані розвитку ми в більш виграшному становищі, ніж багато інших портів. У нас унікальні можливості для розвитку, які максимально використовуються. Ми маємо чітке бачення потреб порту й розвиватимемо його, ґрунтуючись на довгостроковій кон'юнктурі ринку й думках кращих фахівців галузі, у тому числі й закордонних.

— Відомо, що в 2012 році «Контейнерний термінал Іллічевськ» показав незначний спад вантажообігу. Але, незважаючи на це, компанія не відмовилася від планів з розширення. Наскільки вони виправдані?

— Як мені відомо, у КТІ є розуміння того, коли й у якому обсязі почнуть відновлювати контейнерний ринок. І коли це станеться, ми будемо готові обслуговувати цей обсяг. Зі свого боку ми створимо необхідні інфраструктурні можливості, а КТІ в рамках договору про спільну діяльність підготує сучасні зручні механізми для обслуговування клієнтів.

Реалізація всього плану заходів щодо розвитку контейнерних потужностей ДП «ІМТП» дасть змогу довести перевантажувальну потужність порту до 3,9 мільйона TEU на рік і створити єдиний контейнерний термінал із причалами для приймання суден місткістю до 8 000 TEU.

— Олександре Гавриловичу, чому затягується процес переговорів з «Cargill»? Наскільки сьогодні американська компанія зацікавлена в концесії в Іллічівському порту?

— Після того як було прийнято і підписано Закон «Про морські порти», представники «Cargill» висловили бажання брати участь у концесійному конкурсі. Протокол про відповідні наміри було підписано мною й генеральним директором «Каргілл Україна» Михайлом Ганевичем 18 жовтня 2012 року. На сьогодні, наскільки нам відомо, компанія розробляє ТЕО проекту, і подальші темпи реалізації планів «Каргілл Україна» залежать тільки від неї.

— Торік порт заявив про готовність до передання низки об'єктів соціального призначення в комунальну власність міста. Як відбувається процес?

— В 2012 році з іллічівським міським головою Валерієм Хмельнюком ми підписали угоду про співробітництво, яке регламентує всі аспекти передання соціальних об'єктів порту в комунальну власність, зокрема, незмінність заробітної плати співробітників.

Кілька днів тому були підписані накази міністра інфраструктури Володимира Козака про передання на баланс міста двох житлових будинків із прилеглою територією, двох насосних станцій з водогінними мережами. Розпорядженням Кабінету Міністрів України також у комунальну власність передано очисні споруди. До кінця року маємо намір передати в комунальну власність дитячі садки й гуртожитки, які перебували на балансі підприємства. Збитки порту у зв'язку з утриманням дитсадків тільки торік становили понад 16 мільйонів гривень. Природно, всі об'єкти, які перейдуть у комунальну власність Іллічевська, збережуть своє цільове призначення й надаватимуть послуги працівникам порту, мешканцям і гостям міста. Далі в рамках графіка передання соціальних об'єктів 2014 року в комунальну власність перейдуть культурно-діловий центр порту й водна станція. Але я не виключаю того, що профільне міністерство, як власник, вважатиме за краще запропонувати їх як об'єкти для концесійного конкурсу.

— Яка доля санаторіїв та інших лікувальних установ, що перебувають на балансі порту?

— За 11 місяців минулого року порту завдано більш як 40 мільйонів збитків від утримання соціальних об'єктів. Примітом, від утримання санаторію-профілакторію «Чайка» — 3, 3 мільйона, санаторного комплексу «Райдужний» — 2, 2 мільйона, оздоровчого комплексу «Альбатрос» — 1, 5 мільйона. А ці кошти могли бути спрямовані на інвестиції, закупівлю нового обладнання, роботи з днопоглиблення, ремонти кранового устаткування і так далі. За рахунок цих фінансів порт міг би розвиватися з прискореною динамікою, підвищити зарплату співробітникам. На нашу думку, найдоцільнішим буде запропонувати ці об'єкти на концесійний конкурс, що і враховано в нашій програмі розвитку. І я наголошую, що всі об'єкти збережуть своє цільове призначення й надаватимуть послуги і портовикам, і мешканцям міста.

— А чи збігається ця позиція адміністрації порту з думкою його профспілкових організацій?

— З лідерами профспілок підприємства в нас триває, скажу відверто, непростий діалог з усіх складних питань розвитку підприємства. Щотижня ми зустрічаємося у форматі круглого столу за участю заступників начальника порту, фахівців і лідерів профспілкових організацій підприємства. Якщо відверто, мене не влаштовує цей діалог, оскільки позиція профспілок дуже далека від конструктивної. Це більше схоже на ультиматум. Ми проводимо колосальну роботу, аналізуємо, як вибратися з фінансової ями, у яку поступово провалюється порт, з урахуванням непростої ринкової ситуації. Пропонуємо шляхи поліпшення економіки, програму реорганізації, намагаємося максимально узгодити інтереси трудового колективу з можливостями для розвитку підприємства... а у відповідь одержуємо мовчання або просто саботаж. Мені починає здаватися, що профспілкові діячі маніпулюють колективом і використовують свої посади для вирішення особистих проблем на шкоду підприємству.

Тому я почав спілкуватися безпосередньо з колективами окремих підрозділів. З першого січня я відвідав практично всі структурні підрозділи, зустрівся з профспілковим активом на місцях. Можу вас запевнити: люди розуміють ситуацію краще, ніж їхні профспілкові лідери. Люди бачать, що адміністрація порту робить усе необхідне для розвитку порту. Є зростання вантажообігу, інвестиції, закуповуємо нове обладнання, але коштів на утримання такого масиву соціальних об'єктів не вистачає. Це розуміють в адміністрації, це розуміють і на місцях. Не розуміють тільки кілька профспілкових діячів, методи й засоби яких жодним чином не сприяють нормалізації соціального клімату й консолідації працівників порту навколо реальних проблем, які потрібно вирішувати сьогодні й спільними зусиллями.

Записав
В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олега
ВЛАДИМИРСЬКОГО.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Державне підприємство «Іллічівський морський торговельний порт» — універсальний міжнародний порт, один з найбільших на Чорному морі. Тут діють спеціалізовані термінали й комплекси, які дають змогу перевантажувати широкий діапазон вантажів — наливні, навалювальні, генеральні. 29 причалів можуть приймати судна вантажопідйомністю до 100 тисяч тонн. Річна проектна потужність ІМТП — понад 30 мільйонів тонн. Пропускна спроможність із перевалки контейнерів — 1,15 мільйона TEU. З 2007 року порт може забезпечувати одночасне приймання трьох океанських контейнеровозів місткістю понад 5000 TEU і завдовжки до 300 м.

Ми в більш виграшному становищі, ніж багато інших портів

Євроінтеграція

Рух до асоціації: є «великий успіх»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одним із перших кроків стане зустріч А. Кваснєвського і П. Кокса з Юлією Тимошенко, запланована на цей тиждень. Експрезидент Польщі вважає головним завданням місії усунення «останніх перешкод» на шляху до підписання Угоди про асоціацію Україна — ЄС на Вільнюському саміті Східного партнерства. **В інтерв'ю журналу «Впрост» він наголосив,** що останні рішення української влади щодо Луценка і Тимошенко свідчать про те, що «Янукович хоче підписати Угоду про асоціацію». Він повідомив, що стосовно екс-прем'єрки місія полягатиме в тому, щоб «вирішити питання продовження її лікування за участю німецьких лікарів» та «щоб у цей час не порушували жодних нових справ, які могли б ускладнити ситуацію».

На думку А. Кваснєвського, перипетії навколо цієї справи ускладнюють «глибокі психологічні образи між екс-прем'єром і командою Януковича», яких не було у випадку з Ю. Луценком. На провокаційне запитання журналіста «Впрост» про те, чи звільнення амбітних лідерів опозиції не може бути хитрим кроком української влади, спрямованим на розвал опозиції, він відповів однозначно: після 15-ти зустрічей з Президентом України переконався, що «в цій справі він є більш принциповим і значно менш цинічним (за журналіста, що поставив запитання. — **Авт.**)».

Екс-президент Польщі поділився також своїми оцінками наших європерспектив. На його переконання, Україна потрібна Європі не лише з політичної чи стратегічної точок зору, а й «з огляду на її демографічний потенціал, ринок, з огляду на мільйони українців, котрі працюють нині в Європі, зокрема, в Польщі». На користь європейської перспективи, вважає політик, промовляє також готовність нашої держави (на відміну від Білорусі чи Росії) прийняти стандарти ЄС, а також те, що на пострадянському просторі немає країни, де «була б настільки сильна опозиція». Проте, наголосив А. Кваснєвський, на шляху євроінтеграції «українські лідери мусять шукати рівноваги між Заходом і Росією».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Облаштовують митний пост «Ужгород»

У рамках Програми прикордонного співробітництва «Європейський інструмент сусідства та партнерства» Чопська митниця отримала 2,3 млн. євро на модернізацію поста. Це перший транш із запланованих 3,6 млн. євро, який днями надійшов від головного партнера проекту — фінансового управління Словаччини. Про розбудову прикордонної інфраструктури йшлося під час зустрічі начальника Чопської митниці Олександра Похилька з новопризначеним керівником Михаловецької митниці (Словаччина) Вілло Процеком, який днями відвідав своїх українських колег.

Керівник Михаловецької митниці Вілло Процек (ліворуч) під час зустрічі з начальником Чопської митниці Олександром Похильком.

Зустріч відбулася у конференц-залі митного поста «Ужгород». Під час офіційних перемовин словацького гостя поінформовано про основні напрями діяльності Чопської митниці Міністерства доходів і зборів України та її розбудову. Як розповів Олександр Похилько, після отримання першого траншу виділених Євросоюзом коштів потрібно провести процедуру міжнародних торгів на закупівлю відповідних робіт.

Головний митник Закарпаття порушив питання роботи пункту пропуску «Ужгород — Вишнє-Нємецьке». Адже попередні домовленості з колегами щодо пропуску не менше 120 вантажівок за зміну в обидва напрямки і надалі залишаються актуальними. Інколи бувають випадки, коли з різних причин словацька сторона тривалий час не може швидко перевіряти та оформлювати вантажівки, як її українські партнери, внаслідок чого утворюються черги. Тож керівництво Чопської митниці вважає за доцільне й надалі обмінюватися інформацією про оперативну обстановку на кордоні, — приміром, про вихід із ладу стаціонарної рентгенівської установки у сусідів чи про заборону великогабаритним машинам у вихідні дні в'їжджати до країн ЄС. Також актуальним залишається взаємообмін повідомленнями щодо переміщення товарів через українсько-словацький кордон з метою виявлення недобросовісних підприємців, які за подвійними документами хочуть уникнути сплати митних платежів та зборів.

Крім цього, **як повідомили у прес-службі Чопської митниці,** обидва керівники обговорили підготовчі заходи до урочистостей з нагоди Дня добросусідства України і Словаччини, які традиційно відбудуться 11 травня на території поста «Ужгород». Тоді на пасажирському напрямку тимчасово перекриють рух.

Вілло Процек висловив вдячність керівнику Чопської митниці за тісну співпрацю, а також запевнив українського колегу, що за форс-мажорних обставин словаки залучатимуть додаткову пересувну техніку для пришвидшення оформлення та контролю вантажних фур на своїй ділянці кордону.

Василь НИТКА.
Ужгород.

Фото Вікторії СЕНГЕТОВСЬКОЇ.

ДОВІДКОВО

За словами начальника митного поста «Ужгород» Олександра Андрійчука, у середньому за добу в обидва напрямки (в'їзд—виїзд) тут перевіряють і пропускають майже 3000 осіб, 310 вантажних та 115 легкових автомобілів, 28 автобусів. Упродовж січня—квітня складено 116 протоколів про порушення митних правил на загальну суму 372 тисячі гривень.

Нема непоборних перешкод

А ЯК У НИХ?

Мабуть, через пріоритетність для міжнародних ЗМІ таких гарячих тем, як теракт у Бостоні або потужний землетрус у Китаї з численними жертвами, недостатньо поміченою залишилася подія, що відбулася минулої п'ятниці. А дарма. Подія ця справді є непересічною.

Йдеться фактично про наближення до остаточного розв'язання проблеми Косова, яка протягом вже багатьох років загрожувала дестабілізацією ситуації на Балканах, була темою напружених дебатів в ООН, а з визнанням провідними західними державами незалежності цієї колишньої югославської провінції поставила під сумнів засадничі постулати міжнародного права.

19 квітня, після десяти раундів непростих переговорів, які тривали з жовтня 2012 року за посередництва високої представниці ЄС із закордонних справ та політики безпеки Кетрін Ештон, прем'єр-міністри Сербії Івіца Дачич і Косова Хашим Тачі парафували текст нової компромісної угоди, якою врегульовується косовська проблема.

Що передбачає згаданий документ? **За інформацією Бі-бі-сі,** серби на півночі Косова отримали автономію, тобто спільноту чотирьох районів, які територіально межують з Сербією. Там існуватимуть окремі суди та судді, начальники поліції, система освіти й охорони здоров'я. Передбачено також гарантії НАТО щодо того, що на цій території не розташовуватимуться сили безпеки офіційної Приштини. Тобто виконання цих положень унеможливить повторення тут етнічних сутичок 2008 року, під час яких, зокрема, загинув один та було поранено 20 українських миротворців.

Косовські власті де-юре отримали контроль над усією територією країни, включно з сербськими анклавами, які в майбутньому дедалі більше інтегруватимуться в державні структури Косова.

Постає запитання: що спонукало насамперед офіційний Белград погодитися на цей компроміс, відмовитися від жорсткої позиції щодо Косова, незалежність якого була порушенням територіальної цілісності Сербії. Причина такого кроку — реальна перспектива інтеграції цієї країни до Європейського Союзу. **Як зазначають оглядачі,** уряд, сформований лівою Сербською прогресивною партією після минулорічних парламентських виборів, відмовився від попередньої «антиєвропейської» політики, обравши формулу «автономія для сербів у Косово, а для Сербії — ЄС».

Прямим підтвердженням такого вибору стало те, що вже минулого понеділка сербський уряд одноголосно схвалив парафований у п'ятницю в Брюсселі проект згаданої вище угоди, визнавши, по суті, незалежність Косова, що було головною умовою вступу Сербії до ЄС.

Реакція європейських структур була миттєвою. Того дня Рада Євросоюзу, яка складається з глав 27 держав-членів, ухвалила негайно розпочати подальші процедури з тим, щоб вже у червні прийняти рішення про початок переговорів щодо приєднання Сербії. Згідно з оцінками спеціалістів, через три—п'ять років ця країна стане повноправним членом ЄС.

Косово теж залишилося у виграші завдяки досягнутій угоді. Поперше, сербська сторона зобов'язалася не зупиняти процес інтеграції Косова до Євросоюзу. По-друге, офіційний Брюссель вже заявив про готовність почати невдовзі переговори з Приштиною з метою укладення угоди про стабілізацію та асоціацію.

Водночас було б неабияк говорити про те, що шлях Сербії до повного членства в ЄС буде «гладким» і безпроблемним. Адже останніми днями в сербській столиці відбуваються організовані радикальними політичними силами протестні акції з вимогою провести всенародний референдум щодо досягнутої угоди. До цих вимог приєдналося й сербське населення Північного Косова. Втім є всі підстави стверджувати, що для офіційного Белграда та переважної більшості сербів не буде непереборних перешкод на шляху до стратегічної мети — членства в Європейському Союзі.

Переконаний, що приклад Сербії має бути серйозно врахований усіма гілками влади України. Погодьтеся, ті проблеми, які довелося розв'язувати цій балканській державі задля євроінтеграційного поступу, були набагато складнішими, аніж ті, які нам треба вирішити до листопадового саміту Східного партнерства у Вільнюсі.

Ігор ІЦЕНКО.

ПЛАНЕТА

Бойня в центрі російського Бєлгорода

Бєлгородського вбивцю, який розстріляв шістьох осіб, шукають, зокрема, у трьох прикордонних областях України — Харківській, Луганській та Сумській. **Про це повідомили в Управлінні МВС РФ Бєлгородської області.** На орієнтування на підозрюваного працюють і інші силові відомства регіону, зокрема, прикордонна та митна служби.

Нагадаємо: 22 квітня в російському місті Бєлгород сталася трагедія. У магазині «Мисливець», а потім і на вулиці невідомий відкрив стрілянину з автоматичної зброї. Він убив п'ятеро людей, пізніше в лікарні померла шоста жертва — поранена ним 16-річна дівчина. Злочинцем виявився раніше судимий 31-річний Сергій Помазун, що звільнився з місць позбавлення волі в 2012 році. Сьогодні відбудеться похорон загиблих людей.

Як повідомили в міліції, злочинець спочатку зайшов у магазин «Мисливець», убив з мисливської рушниці «Сайга» продавців і одного відвідувача магазину, він зламав сейфи. Вийшовши на вулицю, зловмисник застрелив ще двох людей і важко поранив дівчину.

Вже другу добу федеральна та міські силові підрозділи РФ і міста Бєлгорода шукають злочинця, але поки що безуспішно. Російська поліція поширила інформацію, що злочинець озброєний і здатний на нові злочини.

УМВС по Бєлгородській області поширило фото підозрюваного Сергія Помазуна і просить жителів міста по можливості не залишати своїх будинків, поки поліцейська операція не закінчена. У зв'язку з тим, що сталося, порушено кримінальну справу за статтею 105 КК РФ (убивство двох і більше осіб).

Бєлгородський стрілець-злочинець, 1981 року народження, раніше чотири рази був засуджений за різні злочини, в основному за крадіжки. За словами батька підозрюваного, «син узяв з дому мисливські рушниці «Сайга» та «Иж», а також травматичний пістолет.

Російські правоохоронні органи повідомляють, що злочинець може переховуватися й на території України. У зв'язку з цим посилена охорона кордону російськими та українськими прикордонниками.

Що спонукало Сергія Помазуна відкрити вогонь по людях — невідомо. Сьогодні в Бєлгороді відбудеться похорон загиблих.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Вінниччина презентує свій потенціал у Москві

Інвестиційну привабливість Вінниччини, її економічний, культурний та туристичний потенціал 29 травня цього року представлять у Москві.

Делегацію вінничан очолить голова облдержадміністрації Іван Мовчан. **Як повідомив заступник голови ОДА Григорій Дерун,** участь у заходах братиме Надзвичайний і Повноважний Посол України в Російській Федерації Володимир Єльченко.

— Метою цього заходу є посилення позицій виробників краю на ринках сусідньої держави, — наголошує заступник голови ОДА. — Особливо це стосується продукції переробної галузі, зокрема, цукру, молокопродуктів, а також фруктів та овочів. Ще одне завдання — залучення в регіон інвестиційних ресурсів.

Вінничани мають договір про співпрацю із Бєлгородською та Свердловською областями РФ. Про вигідність економічних стосунків з нашим краєм представники останньої говорили під час перебування на Вінниччині наприкінці лютого нинішнього року. Росіяни готові закуповувати наші цукор та фрукти. Вінниччину, в свою чергу, цікавить медичне обладнання, яке виробляють підприємства Уралу.

Угоду про співпрацю укладено також між Вінницькою обласною радою та Законодавчими зборами Свердловської області.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Сьогодні в Києві біля представництва ЄС в Україні відбудеться пікет на захист євроінтеграції *(news. eizvestia. com)*

Серед переможців III Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, у фіналі якого змагалися 912 молодих людей (не лише наших співвітчизників), було 11 представників Рівненщини, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Кола паспортного пекла

Чергу до райвідділу займають о пів на шосту ранку

Дедалі частіше все, що пов'язано з контактом із державними органами, завершується стресом. Записати дитину в дитсадок — черга, до школи — через тести, замінити старі водійські права на нові — чекайте бланків, отримати документи на квартиру — штурмуйте Укрдержреєстр (раніше — БТІ). Якщо ви гадаєте, що вас увесь цей жах омине (мовляв, квартира оформлена, діти влаштовані, права нові), помиляєтеся. Рано чи пізно ви теж зустрінете свою чергу. Мене вона наздогнала в організації з дуже довгою назвою — Солом'янське районне відділення Головного управління Державної міграційної служби в місті Києві.

Головне, щоб не з'їли список!

У столичній Солом'янці, де мешкають понад триста тисяч осіб, лише тут, у приміщенні, розташованому на першому поверсі хрущовки, яке не знало ремонту, певно, з дня здачі в експлуатацію, оформляють закордонні паспорти. Навіть більше — прийом веде один інспектор в одному кабінеті та ще й не щодня. Лише двічі на тиждень документи приймають протягом цілого робочого дня (у вівторок та четвер), у п'ятницю та суботу — лише з дев'ятої до першої, а в середу у служби взагалі вихідний. Такий графік роботи породжує хаос. Щодня кількість охочих отримати закордонний паспорт, у рази більша, ніж можуть прийняти працівники. Яка ситуація буде з початком відпускного періоду, можна тільки здогадуватися.

Кілька днів я приходила на вулицю Єреванську марно. Щоб потрапити на прийом, довелося приїхати під райвідділ о шостій ранку. Недалеко від входу стояв автомобіль, в якому чоловік проводив запис — я виявилася восьма. До речі, машина з «організаторами списку» стоїть там щоранку о пів на шосту. У середині лютого чекати три години на початок прийому на вулиці не так легко. Краще «озброїтися» власним теплим авто. Потім — нерви, скандали, майже бійки в черзі, що вишикувалася у вузенькому погано освітленому коридорчику, явно не розрахованому на таку кількість людей. Записалися 62 особи, а сказали, що приймуть не більш як 22. Жінки, які не перший день намагалися потрапити до інспектора, вимагали, щоб усі, хто був у «прохідній частині», пильно стежили за списком, бо, мовляв, траплялося, що його хтось брав подивитися і... з'їдав, а вже тоді розібратися хто за ким не міг ніхто.

Нарешті о десятій я здала документи. Сам прийом зайняв не більше п'яти хвилин. Якби приймала не одна інспектор, а 3—4, то проблеми не було б узагалі. Але, як розповіли в черзі, службовців скоротили із 40 до 20 осіб. Тобто там, де не треба, чиновників таки стає менше.

Недешеве задоволення

Окрема розмова про оплату цього «казкового» сервісу. Мінімальна вартість закордонного паспорта — 377 гривень 15 копійок. Сюди входять кошти за бланк, держмито та оформлення і видачу документа. До отриманої суми додайте й відсоток за банківські операції. До речі, в Ощадбанку він мінімальний, тому обізнані громадяни, до числа яких я не належала, платять там. Решті за задоволення отримати закордонний паспорт доводиться викласти 400 і більше гривень. Багато хто вважає таку плату необґрунтовано завищеною. Уже є прецеденти, коли незгодні з «тарифами» громадяни позивалися до суду й вигравали справу, отримавши закордонний паспорт за 170 гривень (тобто сплативши лише держмито). Але в більшості немає ні часу, ні бажання витрачати півроку на судову тяганину.

Є у процесі оплати й особливо неприємний момент. Реквізити, що висять на стенді в холі райвідділення, містять величезну купу цифр, зірочок, ком та абревіатур. Розібратися в тому, як правильно заповнити платіжки за цими прикладами, може лише людина, яка на цьому добре знається. Хочеш не помилитися — плати 30 гривень і в кабінеті №3 отримаєш заповнену квитанцію. Наскільки законна така послуга — питання відкрите. Але люди, щоб її одержати, не лише платять, а й вишиковуються ще в одну чергу.

Прийти для отримання заповітного паспорта мені сказали не через місяць, як цього вимагає закон, а півтора. На щастя, жодної закордонної поїздки на цей час заплановано не було. До речі, видають документи теж лише в певні часи у дні прийому, тож знову довелося їздити туди двічі. Такий європейський сервіс по-українськи наштовхує багатьох на думку про те, як можна уникнути цих «кіл паспортного пекла». Відповідь отримаєте просто тут, у черзі, — через туристичну фірму.

Наша перевірка засвідчила, що через Загальнодержавний центр оформлення та видачі закордонних паспортів отримати «виїзний документ» все-таки легше.

Без принижень можна, але за гроші

В Інтернеті менш ніж за секунду можна знайти інформацію про понад десяток фірм, які обіцяють швидко і без проблем закрити «питання». «Наше туристичне агентство вирішує весь спектр завдань, пов'язаних з оформленням та отриманням закордонного паспорта України. Послуга дає вам змогу, з одного боку, абсолютно вільно розпоряджатися власним часом, оскільки оформлення з нашою допомогою вимагатиме не більш як 25 хвилин, а з другого, за більш ніж адекватні гроші позбавить вас принижень та аномальних втрат часу для того, щоб нарешті поїхати за кордон», — ідеться в рекламі однієї з таких фірм. Щоправда, «адекватність суми» там у рази більша, ніж у райвідділі ДМС — від 700 до 3 тисяч гривень, залежно від того, чи терміново вам потрібен документ і яка у вас реєстрація (якщо столична — дешевше). Але річ навіть не у грошах, а у ставленні до громадянина. Виходить, за гроші можна отримати європейський сервіс, а якщо гаманець тонкий, то, будь ласкавий, стій на морозі, стережи від нападу список і сподівайся, що всі документи в тебе оформлено і заповнено правильно.

До речі, в Києві закордонні паспорти легально можна отримати не лише в райвідділах ДМС, а й у Відділі централізованого оформлення паспортних документів (Бортничі, вул. Леніна, 64) та Загальнодержавному центрі оформлення та видачі закордонних паспортів, який розміщується по вул. Саксаганського, 4. Ті, з моїх знайомих, які скористалися послугами цих центрів, розповіли, що здати документи там не проблема — інша річ їх отримати. Мовляв, доводиться по кілька разів вистоювати годину-дві в черзі, щоб почути: «Ваш паспорт ще не готовий, приходьте через тиждень».

Щоб реформа не стала профанацією

Ще десять років тому, коли я вперше отримувала закордонний паспорт, все було значно простіше. Жодних мегачерг і мегаплатіжок. У районі було кілька відділень, де можна було оформити виїзний документ. Виходить, «паспортна» реформа таки відбулась, але не на користь громадян. Нещодавно в Києві представники громадських організацій під час конференції навіть намагалися проаналізувати, як вона проходить. Один із результатів реформи — Закон України «Про адміністративні послуги», що діє з вересня минулого року. Згідно з документом, отримання паспортів та різноманітних дозволів, довідок, виписок та інших такого типу документів мало б відбуватися в комфортній атмосфері єдиних центрів, де працювали б представники різних державних органів (тієї ж Державної міграційної служби, Укрдержреєстру та інших) на благо громадян. Але, за словами учасників конференції, все впирається у гроші, яких немає ані на облаштування центрів, ані на забезпечення роботи там службовців. «Є побоювання, що ця гарна ініціатива стане черговою профанацією, як це вже відбулося з так званим єдиним дозвільним вікном, — розповів заступник голови правління Центру політико-правових реформ Віктор Тимощук. — Не можна дозволити, щоб чиновники просто змінили таблички на дверях кабінетів і на цьому реформу завершили».

Водночас нагальна потреба у змінах очевидна. Якщо викладена на початку статті історія отримання закордонного паспорта ще може видатися суб'єктивною, то соціологічне дослідження, проведене на замовлення Центру політико-правових реформ Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва дає такі об'єктивні дані: 32 відсотки вважають її поганою, «добре» чиновникам поставили менш як 12 відсотків. Ті, хто звертався по різні документи до державних органів, оцінюють їхню роботу ще гірше. «Переважно задоволені» — 39,6 відсотка, «переважно незадоволені» — 27,7, «зовсім не задоволені» — 21,4, а ось «повністю задоволених» лише 6,9 відсотка. До того ж найбільше у процесі спілкування з державою людей не влаштовують черги (23 відсотка).

Загалом одержання закордонного паспорта, як і інших дозволів, довідок і виписок, — це звичайний сервіс, який держава надає громадянину. Та ще й далеко не безкоштовно. Ось тільки в ситуації, що склалася, підвищення якості послуг ми вимагати не можемо. Залишається лише сподіватися, що чиновницький механізм колись «доросте» до поваги до своїх громадян.

Тетяна ПАСОВА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Черга на отримання «заповітного документа» в Загальнодержавному центрі оформлення та видачі закордонних паспортів.

Менш ніж за секунду можна знайти десяток фірм, які обіцяють швидко і без проблем закрити «питання»

Сказати правду

Розмова з відомим прозаїком Мирославом Дочинцем

— Мирославе, гадаю, не заперечуватимеш, що мета літератора — шукати Правду?

— Правда факту — інструмент для історика, правда Закону — для духівника. А для письменника — правда художня. Метафора, образ переконливіші за документ. Через те Ісусові притчі життєздатніші, ніж хроніки тих часів. У цьому сенсі я шукаю свою правду духу, правду народу малої окраїни великої України. Через те мої книжки, книжки-метафори, міцно заломлені в закарпатську фактографію, вписані в контекст епох, але місцева історія душ людських підкреслено вплітається оригінальною мелодією до світового оркестру. Мабуть, цей ефект і спричинився поширенню книжок по Україні і далеко за її межі. Відомий літературознавець Михайло Слабошпицький назвав це «підмиканням читача до інтелектуального поля всієї літератури, всієї історії».

— Чим художня правда цінніша за правду життя?

— Не тільки цінніша, а й глибша, мудріша. Література покликана примирювати людину з дійсністю, ратувати її від жорстокої «правди життя», якої дедалі більше обвалюється на наші нещасні душі. Порушено баланс добра і зла. Праця письменника повинна підтримувати в людині дух доброчесності, кликати на проблиск світла в чорноті. Я стою на цьому, як і герой роману «Вічник»: «Темна тайна — письмо, а хист писемний — то дар Святого Духа. Письмовець — як волхв, що виправдовує перед лицем Господа перебування свого народу на землі. Як на мене, треба перейти всі раї і пекла земні перед тим, як узятися за перо. Аби писемне слово було світлою тінню того Слова, що було справіку».

— У романі «Вічник» ти шукаєш відповіді на дуже місткі запитання: «Хто я, звідки я, для чого я? Куди я йду?» Це можна адресувати й окремій людині, і цілому народові...

— Мій герой із закарпатської глибинки за сто років пройшов усі концентровані кола пекельної історії, бездомності в рідному домі, щоб дійти до істини: дім — це твоя душа. Там ти завжди вдома. Навіть на чужині, навіть із чужинцями на рідній землі, які відбирали в нього все, але не змогли відібрати безсмертної душі. Заганяли в дику хащу, в монастир, виганяли з вітцівщини, кидали на поле бою, гноїли в таборах, зневажали його унікальний хист, а він відплачував їм... терпінням і любов'ю. І він переміг, а вони програли. Бо вони і їх режими не знали головного закону — закону Вічності.

Я — учень Гоголя, який здійснив переворот у російській літературі — відвернув її від безплідної ниви і спрямував на благодатне духовне поле. Цінності мого героя духовні, традиційні, віра — органічна. Вона піднесла його на висоту і утримує на висоті все життя. Він знайшов те, чого шукає людина скаламученого нашого часу. В які б тунелі його не закинуло — попереду є світло. Бо воно в серці. Він сам про це каже: «Про таких, як я, колись казали «світовий чоловік». Багато земель я сходив, на п'яти морях бував, жив у теплих і холодних краях, але милішого за Закарпаття не бачив. Недарма його назвали Срібним. Срібло — метал чистоти, здоров'я і мудрості. Тут мій скарб — сад, маленька винниця, криниця, майстерня і шафа з книгами. І тут моє серце». Ця проста наука життя не застаріє ніколи, вона представляє вічний дух мого краю, моєї України.

— У твоїх творах Природа та Ріка — живі істоти...

— Бо вони направду живі. Сотворені живим Творцем. Мої герої торкаються цієї магії стихій, піднімаються до очуднення всього сущого, без поділу на живу і мертву Природу. Тобто — до вічного. До усвідомлення того, що кожен із нас — насінина, посіяна Небом. Мій Вічник каже: «Все, що я шукав, було в мені. Його лише належало відкрити, звільнити від сміття». Людство теж до цього прийде. Йому допоможе Природа, яку неможливо знищити. Вона мудра й потужна в самовідродженні. Он у чорнобильській зоні на колишніх асфальтах шумлять ліси, в хатах живуть кабани, лосі й лисиці, в озерах — півметрові рибини, а на болотах — колонії бобрів. Та найдивовижніше: люди, котрі залишилися тут, живуть собі, а ті, яких виселили, повмирали. Це — закон Природи в дії.

— Нині всі б'ють на сполох, що зникає українська мова, а ти кажеш: хто в нас може «забрати серце, душу й мову»?.. Ти і тут оптиміст?

— Так, бо мова теж підпорядковується закону природи. Але іншої — духовної, котра ще вищого порядку. Ось чому я оптиміст. Звичайно, в Україні точиться війна мов, передусім двох. Раніше вона була прихованою, а віднедавна певні сили оголосили її відкритою. Лише зараз, і то не враз, спалахне протидія. Бо українці — «люди солом'яного вогню», як казав Є. Маланюк. Їх треба всерйоз запалити на захист своєї хати, котра, як відомо, скраю. Тоді вони стануть гайдамаками, запорожцями, помаранчевим майданом. Щодо моєї участі у цій війні, то я не в окопах, я на передовій. Бо один з головних героїв усіх моїх книжок — мова. Так кажуть читачі. А їх, дякувати Богу, який дав нам таку мову, немало.

— Ти сказав, що романи «Вічник» і «Криничар» — лише сходинки до «Горянина». Що автор прагнув зобразити цією «дивовижною історією про мудрість любові, про пам'ять серця, силу терпіння і високість духу»?

— Письменник, коли пише, ніколи не думає про тему та ідею і про те, що хоче зобразити. Та якщо казати спрощено, то це книжка про взаємини людини з природною стихією. Але не як господаря її, а як органічної частки. Лише тоді людина незнищенна, здатна протистояти долі, залишаючись людиною. І справжні здобутки особистості вимірюються не зовнішнім успіхом, а внутрішніми перемогами над собою. Мир у душі виграє всі війни з ворожим світом. У реалістичному сюжеті вміщено багатий символічний підтекст, що й надає зображуваному смислової двоповерховості, притчевості. Книжка втягує читача в себе, створює ефект присутності, співпереживання з героєм — старим верховинцем, загубленим у карпатських хащах, відкинутим світом і долею. Бо кожен з нас у цьому світі з чимось і кимось бореться. І перемагає лише той, хто йде до кінця. Бо людина створена не для поразки, її можна знищити, але не здолати. Це я хотів передати у книжці «Горянин». Читач це прийняв — перший наклад у дві тисячі розійшовся менш як за місяць.

— Готуєш книжку про закарпатський фольклор?

— Гостра, замашна і запашна приповідка мене вражала з раннього дитинства. А вже десь із сьомого класу я почав їх записувати. Роблю це донині, мої «Вечірні книги» з такими нотатками повнятся з року до року. Важко переоцінити їх помічність у роботі над прозою. Цей огром забутої лексики став душею моїх книжок. Настав час повернути народові те, що взяв від нього. Готую збірник «Мудрість Карпат». Це те, що найбільше вразило і зачарувало мене з маєстату народних словесних скарбів карпатського регіону. Я перечитую їх, і вони діють як зубочистки для мозку. Ось лиш кілька: «Де все гостина — там голод у спину», «Кедь робиш махом — піде прахом», «Тихо ходи, густо міси», «Череп'я довше живе, ніж цілий горнець», «Який корч — такий прутик», «Чоловік пахне вітром, а жона димом», «На всяку гадину — своя рогачка», «Дома й солома їдома», «Від жури й кучері січуться», «У закритий писок муха не влетить», «Жіноча краса — чортів престіл»...

— Якось ти сказав, що у нас живуть «люди без коріння». Але вони «хочуть більше знати про минуле своїх предків та сучасну Україну», і роль літератури — їм сприяти...

— Ми один народ, але чи єдина нація, — я не впевнений. Окремі регіони живуть своїми окремими правдами і неправдами. Але мої книжки українською читають донеччани, кримчани, луганчани й кажуть: у них при цьому «прокидаються якісь приспані гени». Молода російськомовна жінка з Дніпродзержинська зізналася мені, що співає своїй дитині колискові зі збірки українських пісень. «Чому?» — «Дівчинка краще засинає під них. І в моїй душі від звучання цих слів щось коїться таке...» Бізнесмен із Дрогобича, войовничий бандерівець, переслав у Харків своєму партнерові книжку «Криничар». Той зателефонував над ранок: «Я плачу, брате». — «Що сталося: не розмитнили фури?» — «Ні, я прочитав книжку. І плачу. Лише тепер я зрозумів, що коли раджуся подумки з покійним дідом, ми розмовляємо різними мовами. Хто зробив нас чужими?» Таких зізнань багато. Отже, мова — це не просто засіб спілкування.

— Що має здійснити письменник, щоб голосно сказати правду про свій народ?

— Щоб тебе почули, треба говорити якраз не голосно. Це як у коханні: серцебиття викликають прості, пошепки промовлені слова. Але, можливо, я скажу несподівану й крамольну річ: народу нашому зараз потрібна не так гола правда про себе, як віра та надія. У нас стільки знайдеться такого, за що можна любити Україну й ненавидіти українців, що «правдива» література мала б бути суцільним плачем Ярославни. Тому мене більше цікавить не правда історії, а правда серця, яка завжди мудра, висока, переможна.

— «Вічник» 2011-го, а «Криничар» торік висувалися на здобуття Шевченківської премії. Може, за третім разом станеш лауреатом. Про що буде та майбутня книжка?

— Я не зробив жодного поруху для отримання премій. Якщо яблуко має впасти мені в жменю, воно впаде. З преміями чи без них — я нічого не втрачаю і нічого не здобуваю. Ті, що за два останні роки дістали Шевченківську премію, цілком на неї заслуговують. Як сказала одна моя читачка з Рави-Руської: «Усе справедливо: їм премії, а вам — читачі». А щодо нової книжки, то це буде ще одна історія душі. Поки що змагаються між собою три задуми — спогади молодого русина-закарпатця, котрий брав участь у експедиції Магеллана, дивовижна історія чоловіка, який після клінічної смерті втратив пам'ять і починає нове життя, життєпис нашого легендарного князя Федора Корятовича. Ще не знаю, котрий з них переможе, тому про всяк випадок збираю матеріали для кожного. Хоча цілком можливо, що «прорветься» взагалі третя книга. Таке вже було.

— Живеш у райцентрі Мукачеве, Шевченківський лауреат Петро Мідянка — у селі Широкий Луг, поет-пісняр Василь Кузан у селі Довге, гуморист Юрій Шип у селі Великі Лази... Але ж кажуть: велика література твориться в столиці...

— Я в Київ їду зрідка лише за нагородами. Мені дуже комфортно тут, бо тут моє серце. Столиця весь час потребує підживлення провінціями. У глобалізованому, уніфікованому світі дедалі більшої цінності набувають автентичність, «ретро», «етно» і «фолк». А ми в цьому плані на скарбах сидимо. Відкриваючи мій перший творчий вечір у Києві, Євген Сверстюк сказав: «Свіжий вітер завіяв до нас із Карпат». Я й сам почав розуміти, що написане мною, підняте з дна потоків народної етики й естетики, більше потрібне там, за Карпатами, ніж удома. Там це жива вода, яка лікує генну ностальгію за землею, природою, духом роду. І ми це радо даємо столиці. Нас помітили, нас визнали. В літературознавстві з'явилося вже навіть поняття «закарпатський літературний феномен». Не знаю, що в нас феноменального, але ми направду різнимося в потоці укрсучліту. Тим і цікаві, мабуть.

Записав Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото з архіву письменника.

ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Мирослав Дочинець народився в Хусті 3 вересня 1959 р. Закінчив факультет журналістики Львівського університету. Прозаїк, публіцист, видавець. У літературі з 1980-х років. В Україні небагато письменників, чию творчість обговорювали б так широко. «Це окремий материк нашої літератури» (М. Слабошпицький). Це книги «глибокого дихання» (В. Базилевський), «книги, принесені янголом» (П. Сорока). А його роман «Вічник» Є. Сверстюк назвав «книгою століття».

Він автор майже двадцяти творів. Його прозу перекладали російською, угорською, словацькою, румунською, польською, французькою, англійською, японською мовами.

Член Національної спілки письменників та Асоціації українських письменників. Має низку літературних премій (дві — міжнародні) та відзнаку «Золоті письменники України» за найбільші наклади. За романом «Лис у винограднику» готуються знімати кіно. Роман «Вічник» інсценізовано студентським театром у Англії. З ініціативи педагогів підготовлено й видано версію книжки для дітей — «Бранець Чорного Лісу». Готується така само версія роману «Криничар» — «В'язень замку «Паланок».

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...відкрили безплатну клініку для бідняків

Для інвалідів, дітей, пенсіонерів і студентів у Херсоні відкрито безплатну клініку — тільки не медичну, а юридичну. Створили її студенти юридичного факультету Херсонського державного університету, а ректорат вузу навіть надав приміщення для приймання відвідувачів. Консультують їх, а також допомагають готувати звернення до судів і правоохоронних органів кращі старшокурсники ХДУ, для яких це ще й гарна практика. А до розв'язання найскладніших проблем і хитромудрих правових казусів підключаються й викладачі з величезним практичним досвідом роботи в юриспруденції. Безплатна клініка стала популярною з перших днів роботи, і на те є вагома причина. Безоплатну юридичну консультацію можна отримати й у декількох громадських приймальнях, відкритих депутатами й місцевими благодійними організаціями. Але там прийом ведуть лише один-два дні на тиждень, і консультанта не завжди можна застати на місці. А клініка при університеті відкрита п'ять робочих днів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

...воду для лакофарбового виробництва добували незаконно

Енергетик одного з відкритих акціонерних товариств міста Рубіжне подав своєму керівництву «комерційну ідею», яка давала змогу заощадити великі кошти. Він запропонував пробурити на території хімічного заводу нелегальну свердловину й користуватися водою з неї. Саме так протягом 2012 року здійснювали видобуток артезіанської води для виробництва лаків і фарби.

Собівартість продукції знизилася, а отже, зросли прибутки фірми. Щоправда, з державою таку хитру «модернізацію» виробництва ніхто не погоджував і дозвільну документацію на видобуток води не оформляв. Тому рацпропозицією зацікавилися правоохоронці. Вони підрахували розмір збитків, що було завдано бюджету в результаті злочинної діяльності керівників товариства з обмеженою відповідальністю. Вийшла сума в понад 9 млн. гривень.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

...реанімують дороги після зими

До 1 травня відремонтувати міжнародні, національні та регіональні траси, а до 1 червня — дороги місцевого значення — такий графік ліквідації зимової ямковості затвердив голова Рівненської ОДА Василь Берташ. Нині 18 бригад латають вибоїни (вони на кожному кілометрі) на державній трасі від Дубна до Тернополя, яку збудували тридцять років тому і відтоді капітально не ремонтували. До того ж проектовані у той час магістралі були не розраховані на нинішню інтенсивність руху і велику кількість великовагових вантажівок. На відрізку від Дубна до Тернополя зосереджено майже сто одиниць спецтехніки, там працюють 150 дорожників, які планують впоратися з ремонтом за тиждень. Після цього відновлюватимуть покриття ще двох найпроблемніших доріг Рівненщини. Ремонтники приведуть до ладу трасу від Рівного до кордону з Волинню та найдовший 200-кілометровий відрізок від Білорусі до Хмельниччини.

Олександра ЮРКОВА.

Хто–хто в хатиночці живе?

Життя Валерії Фірсанової, депутата п'яти скликань Чернівецької міської ради, громадського діяча, доцента, людини, яка щохвилини переймалася проблемами свого міста, є прикладом не тільки для її колег, а й для нас з вами. Не було жодного дня, щоб ця шанована жінка спокійно пройшла додому і залишила за порогом проблеми звичайних чернівчан. Вона була одним з найактивніших і найвідоміших діячів громадсько-політичних подій ще на початку 90-х. Валерія Герасимівна була росіянкою з великої літери, з когорти Сахарова, Новодворської. Проте, навіть опікуючись російською громадою Чернівців, вона без жодних роздумів стала одним з найактивніших членів «Руху». Упродовж 1991—2006 років Валерію Герасимівну п'ять разів обирали депутатом Чернівецької міськради, вона очолювала низку громадських організацій, депутатських комісій, створених для розв'язання проблем міста і городян. Валерія Герасимівна дуже любила людей, часто навіть ціною особистого щастя, але, як депутат, маючи справу з деякими чиновниками, вона зрозуміла, що мудрість «що більше пізнаєш людей, то більше подобаються собаки» таки має сенс.

— Вона була хорошим викладачем, справжнім філологом, педагогом. А ще — прикладом справжнього російського демократа, який з повагою ставився до країни, в якій живе, — **розповідає декан філологічного факультету Чернівецького національного університету Борис Бунчук.**

— Валерія Герасимівна викладала російську літературу дуже багато років. Вона завжди вирізнялася високим професіоналізмом, ерудицією, була знавцем давньоруської літератури XVIII ст. Студенти боялися її, як вогню, адже вона була дуже вимоглива і справедлива. Вивчиш предмет — складеш іспит, ні — ходитимеш ще півроку. Я була в неї в квартирі. Бачила, що жила вона сама і дуже скромно. Щодня допомагала і бездомним собакам. А це, погодьтеся, теж є мірилом людяності, — **розповідає колишній викладач-методист заочного відділення філологічного факультету Лариса Будик.**

Проживаючи сама та не маючи спадкоємців, вона хотіла, щоб після смерті її квартиру переобладнали під гуртожиток для студентів-сиріт, які після закінчення навчання залишаються фактично на вулиці. Проте це бажання не встигла остаточно задокументувати, напевно, через неповоротність міської бюрократії.

Проте перед смертю, знаючи реалії, про всяк випадок розпочала процес приватизації житла, щоб у разі її смерті у когось не засвербіли руки заволодіти квартирою на вулиці Й. Главки, 14, у затишному районі навпроти університетського парку, на пагорбі поблизу парку імені Юрія Федьковича. Та не встигла все зробити до кінця через смерть.

У січні цього року минув рік, як не стало Валерії Фірсанової. За цей час згідно із законом її спадкоємці могли би претендувати на житло. Хоча при поданні на приватизацію квартири депутат сама вказувала, що спадкоємців не має. Проте згідно із законом міська рада мала б одразу подати оголошення у різні ЗМІ та ін'юрколегію, адже покійна походила із закордонної Росії. Швидше за все, цим у міськраді так ніхто і не перейнявся. Усі знали: Валерія Герасимівна плекала надію передати квартиру під гуртожиток для сиріт, громадськість міста, університетські колеги були переконані, що воля депутата п'яти скликань для її молодших колег буде законом.

Проте через кілька місяців після її смерті з'явилася особа, яка заявила про своє право на спадщину, посилаючись, буцімто, на спільне проживання, ведення господарства і навіть спільний бюджет з Валерією Герасимівною, що дуже здивувало і сусідів, і подруг, і колег.

Мало того, про Валерію Герасимівну, як про одиноку людину, депутата, в останні роки піклувалися працівники територіального центру «Турбота», і не тільки вони. Неодноразово на ремонт квартири, лікування, соціальний захист депутату виділяли кошти з міського бюджету. Так принаймні кажуть в юридичному відділі міськради. Хоча всім відомо, що якихось благ собі пані Фірсанова ніколи не випрошувала, та й пенсія у неї була достойна.

Допомагали Валерії Герасимівні й сусіди, і зовсім чужі, але добрі люди, яким свого часу допомагала пані Валерія. Проте бажання стати власницею помешкання Фірсанової виникло лише у однієї людини, якоїсь громадянки П. У квітні 2012 року ця пані всерйоз заявила своє право на добротну квартиру Фірсанової, що дуже здивувало, а потім і обурило усіх, хто добре знав стан речей довкола померлої.

Щоби пролити світло на те, що сталося, звертаємося до **начальника відділу обміну, розподілу, обліку та бронювання житла департаменту ЖКГ Чернівецької міськради Василя ГУРАЛЯ:**

— Валерія Фірсанова проживала в комунальній квартирі. Після приватизації вона, як власниця, мала право розпоряджатися цим майном на власний розсуд. Однак після смерті квартира залишилася, і за законом, якщо після смерті людини залишається майно і нема спадкоємців, то через рік ми звертаємося до суду із позовною заявою про успадкування майна від померлого. І тоді квартира переходить у власність територіальної громади міста Чернівці, а ми маємо право розподілити її згідно з чергою. Оскільки була позовна заява громадянки, яка зазначає, що вона разом проживала і вела спільне господарство з Валерією Герасимівною, рішенням Шевченківського районного суду було визнано право власності на цю квартиру. Чернівецька міськрада звернулася з апеляційною скаргою в Апеляційний суд міста Чернівці. Однак цей суд залишив рішення в силі. Квартира приватна, вона належала Фірсановій. Якщо б вона не приватизувала її, то ми могли б розпоряджатися. Ми хотіли дати її багатодітній сім'ї. Адже Фірсанова була публічною людиною, і всі це знали».

З цих слів випливає, що у згаданій судовій справі є дві сторони — позивач П. і відповідач Чернівецька міська рада. Перша звернулася до Шевченківського суду з позовом, в якому просить визнати її спадкоємницею четвертої черги. Тобто, якщо з одинокою людиною проживає навіть стороння особа, веде господарство однією сім'єю, то суд може визнати її спадкоємцем. Другою вимогою було визнати право власності на майно, а саме на трикімнатну квартиру. Зрозуміло, що міська рада заперечила проти задоволення цього позову, навівши низку доказів.

— Всім було відомо, що Валерія Фірсанова не мала ні спадкоємців, ні рідних людей — осіб, які постійно доглядали б за нею, не було. До самої смерті її обслуговував територіальний центр «Турбота». Ми надали суду свідків, подали відповідні докази, зокрема, договори на обслуговування і акти обстеження комунально-побутових умов, документи, які засвідчують, що пенсію за дорученням отримував працівник «Турботи». Тому ми чітко знаємо, що жодного спільного бюджету з ще кимось, з особою, яка тепер претендує на чуже житло, не було. Навіть поховання здійснили працівники «Турботи». Розпорядження про приватизацію прийняли, але право власності виникає з моменту реєстрації. Тобто факт приватизації не був зареєстрований у встановленому порядку через смерть. Хоча основні необхідні документи були вироблені. Розпорядження про приватизацію було прийнято 6 грудня 2011 року, а 12-го вона померла, так і не отримавши свідоцтва на право власності. Ми надали суду достатньо доказів, які спростовували факт проживання П. з Фірсановою в одному помешканні. Тому ми вважаємо, що наших доказів і підтверджень достатньо, щоб рішення було прийнято на користь передачі житла міській раді, яка потім могла б виконати волю депутати п'яти скликань, — **розповідає представник відповідача, головний спеціаліст юридичного управління Чернівецької міської ради Олександра Кузьма.**

Проте іншу думку мав Шевченківський районний суд м. Чернівці, який відбувся 26 жовтня 2012 року і не забарився визнати громадянку П. спадкоємницею четвертої черги, не взявши, за словами юристів з міськради та працівників Чернівецького комунального територіального центру соціального обслуговування «Турбота», їхні беззаперечні докази до уваги. Зате суд ретельно взяв до уваги доводи позивачки, згідно з якими вона буцімто познайомилася з Валерією Фірсановою ще у 1994 році. Тісно спілкувалися, а оскільки Валерія Герасимівна була одинокою, то сім'я позивачки — донька, чоловік — нібито купували ліки, продукти харчування, допомагали в організації побуту. А після смерті чоловіка позивачки, та, за її словами, взагалі почала проживати у квартирі Фірсанової, навіть утворила спільний бюджет.

Ні сусіди, ні «турботівці», ні колеги-депутати, ні колеги-викладачі про це, звичайно, ні сном ні духом не відали. І навпаки, дуже подивовані, як легко можна квартиру депутата п'яти скликань, образно кажучи, пустити з молотка. Отож з доброї волі судді Вікторії Чебан суд вирішує: «Позов П. до Чернівецької міської ради, де третьою особою без самостійних вимог на стороні відповідача є Чернівецький комунальний територіальний центр соціального обслуговування «Турбота», про встановлення факту проживання однією сім'єю та визнання права власності на спадкове майно — задовольнити».

Іншими словами квартиру, де, крім сердобольної жінки, проживав ще з десяток бездомних собак, суд вирішив передати позивачці П. Основними доказами, які суд залюбки взяв до уваги, стали факти фінансової підтримки, допомоги в ремонті квартири, надання автомобіля для розвезення Фірсановою матеріальної допомоги бідним, прибирання за собаками на лоджії у депутатки, відвідини її у лікарні, те, що донька позивачки ніжно називає покійну своєю бабусею... А те, що за Фірсановою доглядала «Турбота», донька позивачки пояснила просто. Мати часто їздила за кордон, отож за депутаткою доглядала вона, та коли завагітніла, мати, буцімто, порадила Валерії Герасимівні звернутися до згаданої соціальної організації. Ще дуже важливим виявився той факт, що на якісь свята пані Фірсанова, буцімто, була запрошена на обід до родини позивачки. Ще у суді фігурував ключ від квартири — дуже схожий чи майже аналогічний з ключем покійної тощо.

Наприклад, свідок А. пояснила в судовому засіданні, що в 2009 році вона працювала соціальним працівником центру «Турбота», коли центр взяв Фірсанову В. Г. на облік. Особисто вона обслуговувала Фірсанову В. Г. вдома. Зокрема, вона приходила до Фірсанової В. Г. додому вдень двічі-тричі на тиждень, де готувала, прибирала за собакою на балконі, виконувала всі доручення Фірсанової В. Г., носила документи в міську раду, сплачувала експлуатаційні витрати з коштів пенсії Фірсанової В. Г. На ліки їй також давала гроші сама Фірсанова В. Г. При цьому, щоб хтось проживав у квартирі, вона не бачила. Позивачку П. вперше побачила в 2010 році, коли остання везла Фірсанову В. Г. в лікарню.

Чому суд все-таки проігнорував докази сусідів, двоє з яких теж активно допомагали покійній, а також аргументи працівників «Турботи», які щодня навідувалися до пані Валерії, принаймні нам не зрозуміло.

Вочевидь мудрість «бійся данайців, що дари приносять» у квартирних питаннях Чернівців набирає нової ваги. Тим, хто хоче, щоб його навіть приватизоване житло було у безпеці, схоже, не слід ходити у гості, не приймати допомоги, у разі втрати ключа одразу міняти дверні замки і щодня викликати в квартиру сусідів, а разом з ними і дільничного, щоб у разі чого довести, що громадяни Іванов, Петров чи Петренко спільно з вами не проживали. Усе це краще документувати у письмовій формі під розпис.

Юридичний відділ міської ради — так і не ясно, принципово чи для проформи — подав апеляцію на рішення Шевченківського районного суду м. Чернівці до Апеляційного суду Чернівецької області. А той у складі головуючого Одинака, суддів Кулянди, Перепелюк 23 січня 2013 року ухвалив: «Апеляційну скаргу Чернівецького комунального територіального центру «Турбота», до якої приєдналася Чернівецька міська рада, відхилити. Рішення Шевченківського районного суду міста Чернівці від 26 жовтня 2012 року залишити без змін». Як кажуть, справедливість перемогла.

Можливо, пані П. та її близькі, всупереч доводам сусідів і соціальних працівників, допомагали Валерії Герасимівні. Може, вони насправді дуже добрі й порядні люди. Щирі й сердобольні, гостинні й привітні, чемні й делікатні. Але, погодьтеся, що трикімнатна квартира у старому фонді, у парковій зоні міста Чернівці — дуже серйозний джек-пот за теплоту душевну. Чи не тому ця справа зацікавила і прокуратуру.

Касаційна скарга ж до Вищого спеціалізованого суду України довго затягувалася (як з'ясувалося, через сплату держмита). Але майже в останній день таки була подана.

Майже на п'яти аркушах Чернівецька міська рада, спільно з «Турботою», спираючись на чинне законодавство, спростовує факт проживання однією сім'єю громадянки П. і Валерії Фірсанової.

Істотним доказом є також лист приватного підприємства «Регіон-Центр», де зазначено, що після смерті В. Фірсанової її квартира була опечатана в присутності працівників центру «Турбота» та сусіда з квартири №1, що на вулиці Главки, 14. У листі також зазначено, що квартиру обстежували на предмет використання як соціального житла для дітей-сиріт. **Однак ні в процесі обстеження, ні в час опечатування особу, яка нібито там мешкала і тепер заявляє про свої права на житло, так ніхто і не бачив.**

Прес-секретар прокурора Чернівецької області Олександр Лебідь заявив нам таку офіційну позицію: «Прокуратурою Чернівецької області вивчено матеріали першої та апеляційної інстанцій щодо надання громадянці П. права власності на трикімнатну квартиру, яка перебувала у користуванні чернівчанки Фірсанової. Саме тому, на необґрунтовані, на думку прокуратури, судові рішення внесена касаційна скарга до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ».

У разі, якщо рішення буде оскаржено, є надія, що домівка Валерії Фірсанової все-таки стане гуртожитком для сиріт. Зауважимо, що напринкінці січня 2012 року її квартиру обстежували на предмет використання під соціальне житло. Нині в Чернівцях таких квартир є чотири.

Сергій СУЛИМА.
Фото автора.

Будинок, в якому жила депутат п'яти скликань Чернівецької міської ради Валерія Фірсанова.

Чи задосить доказів і підтверджень, щоб рішення було прийнято на користь передачі житла міськраді?

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 05.04.2013р. у справі №913/830/13 визнано банкрутом Лутугинське районне комунальне підприємство "Райагропромэнерго" (92006, м. Лутугине, вул. Менделєєва, 37, ідентифікаційний код 05446752) відкрита ліквідаційна процедура строком на 12 місяців, до 05.04.2014. Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Ширяєву Інну Вячеславівну (м. Луганськ, вул. Оборонна, 1Г, ідентифікаційний код 2335613884).

Ліквідатор Комунального підприємства "Київський завод алюмінієвих будівельних конструкцій" (м. Київ, вул. Закревського, 9, код ЄДРПОУ: 30470011) повідомляє про здійснення виплати 2-ї черги реєстру вимог кредиторів - заборгованості по заробітній платі в рамках ліквідаційної процедури підприємства. Наступним громадянам: Гоголь О.С., Дейнега Р.А., Косарєв О.О., Кушнір Ю.В., Толокевич Г.В., Чернець О.М., Мірошніченко А.В., Олійник І.І., Олійник Р.І., Шолух Г.А., Прокапало В.О., Киба О.О., Ковінський І.С., Довгополий С.І., Депа Р.Г., прохання, звернутися до ліквідатора Лахненка Євгенія Миколайовича (поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 113, місцезнаходження: м. Київ, вул. П. Любченка, 15, оф. 300, конт. тел. (095)287-68-68) для отримання належних грошових коштів. При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу, та копію трудової книжки.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, б. 44-б) від 05.04.2013 р. порушено провадження у справі № 910/5524/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "Технічний центр домофонізації "Цифрал" (04112, м. Київ, вул. Берлінського, б.31; п/р № 26003301924 в АТ "Ощадбанк", МФО 322669; код ЄДРПОУ 33398572). Заяви кредиторів з вимогами до Товариства з обмеженою відповідальністю "Технічний центр домофонізації "Цифрал" приймаються до 24.05.2013 року.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мишка А.І. Адреси для прийняття претензій кредиторів :

Розпорядник майна: 14005, м. Чернігів, вул. Заводська,32. ТОВ «ТЦД "Цифрал": 04060, м. Київ, вул. Берлінського, б.31.

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 09.04.2013 року у справі № 19/5007/1422-Б/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ "Гранд Бізнес Груп" (код ЄДРПОУ 34900502; місцезнаходження: 10008, м. Житомир, вул. Хлібна, буд. 9, кв. 4).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сушкова Віктора Васильовича (поштова адреса: 10004, м. Житомир, вул. Офіцерська, буд. 12, кв. 29, Ліцензія серії АВ №600768 від 04.05.2012 року, тел.: (097) 394-04-22).

Процедура банкрутства відбуватиметься у порядку, передбаченому ст. 95 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" в редакції, чинній з 19.01.2013 року.

Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника (з підтверджуючими документами) у місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 10.04.2013 року за справою №21Б\5014\2773\2012 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "НВП Новотехніка" (м. Луганськ, вул.Советская, 25) код 24943628 та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кудінова Євгена Володимировича, ліцензія серії АВ № 499035 від 04.12.2009р., який мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Оборонна, буд.1"г", ідентифікаційний номер 3083612319.Претензії кредиторів приймаються ліквідатором у двомісячний строк з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 15.04.2013 р. по справі № 922/159/13-г визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Кривоноса Максима Анатолійовича (ІН 2525101095, місце проживання: 61009, м. Харків, вул. Достоєвського, 39/9).

Строк для пред'явлення кредиторами вимог до банкрута становить 60 днів з дня опублікування в офіційному друкованому органі даного оголошення.

Ліквідатором ФО-П Кривоноса М. А. призначено арбітражного керуючого Антоненка Дмитра Олександровича (ліцензія АВ № 456511 від 12.05.09 р.; м. Харків, вул. Зернова, 55В, кв. 60).

Постановою від 10 квітня 2013 року Господарського суду Рівненської області (33013, м. Рівне, вул. Набережна, 26а), справа №5019/1444/12, визнано банкрутом та відкрито строком на 12 місяців ліквідаційну процедуру Відкритого акціонерного товариства "Завод залізобетонних виробів" (юридична адреса: вул. Київська, 92, м. Рівне, ІК 01033591). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Прокопчука Олега Михайловича (ліцензія Міністерства юстиції України на право провадження діяльності арбітражних керуючих від 6.12.2011 року, серія АВ №600554). Вимоги кредиторів за зобов'язаннями ВАТ "Завод залізобетонних виробів", що виникли під час проведення процедур банкрутства, надсилаються на поштову адресу ліквідатора: 34400, м. Кузнецовськ, м-н Вараш, 43, офіс 5.

Ліквідатор ТОВ "Інсахарпром-К" (65014, м. Одеса, вул. Пушкінська, 32, код ЄДРПОУ 31068734) спільно з ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" повідомляють про проведення других повторних відкритих торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута.

На другі повторні відкриті торги виставляється наступне майно:

1. Лот №1: Грузовий сідловий тягач МАЗ 543205 220, 2006 р.в., держ. №ВН 7596 АХ; напівпричіп бортовий тентований МАЗ 9758, 2006 р.в., держ. №ВН 2637 ХТ; грузовий сідловий тягач МАЗ 543205 220 (суттєво пошкоджений), 2006 р.в., держ. №ВН 0623 ВА; напівпричіп бортовий тентований МАЗ 9758, 2006 р.в., держ. №ВН 2663 ХТ.

Початкова ціна продажу 216 218,00 грн. (без ПДВ).

Для реєстрації участі у торгах учасник сплачує гарантійний внесок у розмірі 21 621,80 грн. на р/р ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" (код ЄДРПОУ 37149090) №26006060518261 у банку ЗРУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 313399, за призначенням: гарантійний внесок у розмірі 10% за участь в аукціоні 16.05.2013р.; ТОВ "Інсахарпром-К"; лот №1.

З повною характеристикою майна можна ознайомитися за адресою: м. Одеса, Польський узвіз, буд. 11, та за телефонами (061) 2240974, (050) 1390000.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 13 травня 2013 року включно, з 10.00 до 15.00, а також інформація щодо умов та порядку продажу майна надається за адресою: м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, буд. 48, прим. 27, та за тел./факсом (061) 2240974, (061) 2207477, (050) 1390000.

Відкриті торги (аукціон) відбудуться 16 травня 2013 року об 11.00 за адресою: м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, буд. 48, прим. 27.

Ліквідатор ТОВ "Інтерфіш" спільно з ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" повідомляють про проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута.

На відкриті торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Нерухоме та рухоме майно, розташоване за адресою: м. Донецьк, вул. Професорів Богославських, буд. 3, у складі:

1. нерухоме майно:

- будівля цеху по переробки риби літ. А-2 площею 2155,2кв.м.
- будівля автобоксів з прохідною літ. Б-1 площею 284,9кв.м.

2. рухоме майно: машини, обладнання, інструменти, прилади та інвентар (меблі), загалом 525 позицій.

Початкова ціна продажу 5 556 329,07 грн. (без ПДВ).

Для реєстрації учасника аукціону слід внести гарантійний внесок у розмірі 555 632,91 грн. на р/р ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" (код ЄДРПОУ 37149090) №26006060518261 у банку ЗРУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 313399, за призначенням: гарантійний внесок у розмірі 10% за участь в аукціоні 17.05.13; ТОВ "Інтерфіш"; лот №1.

Лот №2: Адміністративна будівля з підвалом літ. Б-3 площею 585,3кв.м. (правовстановлюючі документи не оформлені), розташоване за адресою: м. Донецьк, вул. Професорів Богославських, буд. 3.

Початкова ціна продажу 815 740,49 грн. (без ПДВ).

Для реєстрації учасника аукціону слід внести гарантійний внесок у розмірі 81 574,05 грн. на р/р ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" (код ЄДРПОУ 37149090) №26006060518261 у банку ЗРУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 313399, за призначенням: гарантійний внесок у розмірі 10% за участь в аукціоні 17.05.13; ТОВ "Інтерфіш"; лот №2.З повною характеристикою майна можна ознайомитися за адресою: м. Донецьк, вул. Професорів Богославських, буд. 3, та за телефонами (061) 2240974, (050) 1390000.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 13 травня 2013 року включно, з 10.00 до 15.00, а також інформація щодо умов та порядку продажу майна надається за адресою: м. Донецьк, вул. Професорів Богославських, буд. 3, та за тел./факсом (061) 2240974, (061) 2207477, (050) 1390000.

Відкриті торги (аукціон) відбудуться 17 травня 2013 року об 11.00 за адресою: м. Донецьк, вул. Професорів Богославських, буд. 3.

Ліквідатор ТОВ "Луксор" (код ЄДРПОУ 31103143) спільно з ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" оголошує про проведення аукціону з реалізації майна банкрута.

Лот №1: Нежитлові будівлі, розташовані за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, пров. Сільський, буд. 35, у складі: адміністративно-складського корпусу літ А, площею 1480,5 кв.м.; складу літ. Б, площею 284,9 кв.м.; прохідної літ. В, площею 47,7 кв.м.; споруд.

Початкова вартість майна складає 3 571 000,00 грн. (без ПДВ).

Для реєстрації учасника аукціону слід сплатити гарантійний внесок у розмірі 357 100,00грн. на р/р ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" (код ЄДРПОУ 37149090) №26006060518261 у банку ЗРУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", за призначенням: гарантійний внесок у розмірі 10% за участь в аукціоні 15.05.2013р.; ТОВ "Луксор"; лот №1.

З повною характеристикою майна можна ознайомитися за місцезнаходженням майна: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, провулок Сільський, будинок 35, та за телефонами (061) 2240974, (050) 1390000.

Прийом заяв на участь в аукціоні проводиться до 10 травня 2013 року включно, за адресою: 69037, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, буд. 48, прим. 27.

Аукціон (відкриті торги) відбудеться 15 травня 2013р. об 11.00 за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, провулок Сільський, будинок 35.

Постановою Господарського суду Київської області від 03 квітня 2013 року у справі №Б3/150-12 визнано фізичну особу - підприємця Дригало Людмилу Борисівну (09170, Київська обл., Білоцерківський район, с. Шкарівка, вул. І.Мазепи, б. 1, ІПН: 2004100145) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду Київської області від 17 квітня 2013 року ліквідатором у справі №Б3/150-12 призначено арбітражного керуючого Самофалова Валентина Вікторовича (ліцензія серії АД №077599 від 19.11.2012р. ІПН: 3012803539).

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута направляються до господарського суду Київської області (ЄДРПОУ 03499945, 01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну (Симона Петлюри), 16) та арбітражному керуючому Самофалову Валентину Вікторовичу (поштова адреса: 01024, м. Київ, А/С № 375) протягом двох місяців з дня публікації оголошення.

Українська універсальна біржа проводить аукціон 15.05.2013 о 14-00 з продажу майна, що належить ПАТ "Зембанк", а саме пакетів майнових прав за 11 кредитними договорами.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 13-00 год. 14.05.13.

Гарантійний внесок 10% від початкової вартості (без ПДВ) перераховувати на р/р 26007000000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код 25158707 та реєстраційний збір 17,00 грн. (в т.ч. ПДВ) на р/р 26000000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код 25158707, одержувач УУБ.

Аукціон відбудеться за адресою: м. Харків, вул. Лермонтовська, 20, тел. (057) 704-34-21, 704-34-22

Отримати детальну інформацію можливо за адресою: м. Харків, вул. Чернишевська,4, кожного робочого дня з 9-00 до 16-00, та за тел. (057) 7142295.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 10.04.2013 р. по справі № 922/167/13-г визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю Універмаг "МОСКОВСЬКИЙ" (61129, м. Харків, пр. Тракторобудівників, 156/41; ІК 05404618; п/р № 2600312735 в ПАТ "Полтава-банк", МФО 331489).

Ліквідатором ТОВ Універмаг "МОСКОВСЬКИЙ" призначено арбітражного керуючого Антоненка Дмитра Олександровича (лiц. АВ № 456511 від 12.05.09 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Ліквідаційна комісія Новоушицької районної ради Хмельницької області по ліквідації комунального підприємства "Новоушицький комунсервіс" направляє для розміщення на шпальтах газети оголошення наступного змісту: "Ухвалою Господарського суду Хмельницької області від 09.04.2013 року порушено провадження по справі № 924/416/13 про банкрутство комунального підприємства "Новоушицький Комунсервіс"(32600, смт Нова Ушиця, Хмельницької області, вул.Гагаріна, 1, код за ЄДРПОУ 35029044)

Постановою Господарського суду Хмельницької області (29000 м.Хмельницький , Майдан Незалежності, 1) від 18.04.20123 року по справі № 924/416/13 ліквідатором комунального підприємства "Новоушицький Комунсервіс" (32600, смт Нова Ушиця, Хмельницької області, вул.Гагаріна, 1, код за ЄДРПОУ 35029044) призначено Дергунову Марію Прохорівну (адреса реєстрації : смт. Нова Ушиця, вул. Подільська ,17), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру за ст.95.

Заяви кредиторів приймаються упродовж 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 32600 Хмельницька область, смт.Нова Ушиця , вул. Подільська,17, каб.112.

Державний вищий навчальний заклад "Українська академія банківської справи Національного банку України"

готує бакалаврів, спеціалістів і магістрів за наступними спеціальностями:

- Правознавство,
- Фінанси і кредит,
- Облік і аудит,
- Економічна кібернетика,
- Банківська справа,
- Міжнародна економіка.

Форми навчання - **денна і заочна** (для осіб з вищої освітою - друга вища освіта).

Всі студенти забезпечуються комфортабельним гуртожитком.

Прийом заяв і документів на денне відділення з 1 липня до 31 липня 2013 року, заочне відділення з 10 липня до 20 липня 2013 року.

Додаткова інформація на сайті http://uabs.edu.ua/ та за телефонами (0542) - 619-935, 619-048, 619-041, 619-173

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) ухвалою від 15.10.2012 року порушив провадження у справі № 5015/4299/12 про банкрутство відкритого акціонерного товариства "Прикарпатське монтажно-налагоджувальне управління" (79017, м. Львів, вул. К. Левицького, 128, код ЄДРПОУ 04637875). Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Бурма Сергій Валерійович, ліцензія серія АВ № 470420 від 05.05.2010 р., ідентифікаційним номер 2747607377 (58032, м. Чернівці, вул. Головна, 204-Е/48). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Відповідно до постанови господарського суду Кіровоградської області по справі №912/93/13-г від 05 березня 2013 року фізичну особу підприємця Шумова Євгена Анатолійовича (ідентифікаційний номер 2278606173, зареєстрований за адресою: 27405, Кіровоградська область, м. Знамянка, вул. Примакова, 45/22) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Белашова Костянтина Вадимовича (25031, м. Кіровоград, вул. Волкова, 26, корп. 1, кв. 65, ліцензія серія АВ № 498951 від 18.11.2009 р.). Кредиторські вимоги надсилати на адресу: 25031, м. Кіровоград, вул. Волкова, 26, корп. 1, кв. 65. Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів від дня опублікування даного оголошення.

ДЕНЬ

№ 79 (5579) СЕРЕДА, 24 КВІТНЯ 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без опадів. Вітер північно–західний, 3—8 м/с. Температура вночі 5—7 градусів тепла, на сході — близько 3, у західних областях до 11 тепла. Удень 15—17 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 24 КВІТНЯ

1896. Народився Іван Тоцький — видатний український оперний співак, народний артист УРСР. **1946.** Перші польоти на радянських реактивних літаках МіГ-9 і Як-15. **1967.** Під час посадки капсули космічного корабля «Союз-1» загинув радянський космонавт Володимир Комаров, двічі Герой Радянського Союзу. **1988.** Всесвітній день поріднених міст. Тоді до асоціації зі зв'язків радянських і зарубіжних поріднених міст в Україні входили дві області, 32 міста та два райони Києва. Вони підтримували зв'язки з 76 містами 22 капіталістичних держав і країн, що розвиваються. **1995.** У Харківській області вперше проведено свято «Слобожанський Великдень».

СПОРТ

Міліціонери влаштували змагання для дітей з кримінальним минулим

Працівники УМВС України в Хмельницькій області провели футбольний турнір серед команд, учасниками яких у переважній більшості стали підлітки, схильні до вчинення правопорушень.

Начальник кримінальної міліції у справах дітей Сергій Цимбалюк стверджує, що такі акції допоможуть знизити рівень дитячої злочинності в області. Змагання серед юних футболістів відбулися у районних центрах, а фінальний турнір — в обласному. Його переможцями стали юнаки з Городка. За підсумками змагань відзначено Юзика Ягодзинського, який забив 11 голів. Хлопець отримав титул найкращого бомбардира турніру. Найкращим воротарем названо Вадима Леонтьєва.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: заступник начальника УМВС України в Хмельницькій області Федір Данів вручив учасникам змагань грамоти, кубки та медалі.

Фото надане прес-службою УМВС в області.

Турнірна хроніка

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 25-й тур. 22 квітня.

«Арсенал» — «Карпати». 4:1. 3 306 глядачів. **Рефері** — Абдула (Харків). **Голи:** Аржанов, 7 (п), Адійя, 11, Богданов, 42, Романчук, 78 — Кенія, 77.

Сучасне п'ятиборство. Ченду (Китай). Етап Кубка світу. Золоту медаль виграв українець Павло Тимошенко, котрий набрав 5696 очок. Срібну нагороду здобув Ву Чжин Лі з Кореї (5644), а бронзову — француз Валентин Бело (5632). Раніше «золото» в Китаї виграла наша Ганна Буряк.

Тхеквондо (ВТФ). Кишинів (Молдова). Чемпіонат Європи серед молоді. Участь у турнірі брали 296 спортсменів із 34 країн. Українці здобули дві нагороди вищого ґатунку. Бронзовий призер Юнацьких Олімпійських ігор-2010 Максим Домішин піднявся на першу сходинку п'єдесталу пошани у ваговій категорії 80 кг. Володарка срібної медалі чемпіонату Європи-2009 і бронзова призерка чемпіонату світу-2009 серед юніорів Ірина Ромолданова перемогла у вазі 46 кг.

Художня гімнастика. Бухарест (Румунія). Четвертий етап Кубка світу. Ми вже повідомляли, що наша Аліна Максименко виграла срібну нагороду в багатоборстві. Але на цьому киянка не зупинилася і завоювала ще й бронзову медаль у вправі з булавами.

Дніпропетровський мандрівник Сергій Гордієнко пішки подолав сім тисяч кілометрів

Про свої враження він розповів під час прес-конференції в медіа-центрі «Днепр Пост». Подорож була присвячена 100-річчю першої російської експедиції на Північний полюс під керівництвом Георгія Сєдова. Стартувала вона 16 січня минулого року і завершилася 26 березня 2013-го. Пройдено маршрут: селище Сєдове Донецької області—Харків—Новгород—Кем—перетин району басейну Північного Льодовитого океану (Біле море)—Соловецькі острови—Онезький півострів—Архангельськ—Вологда—Ярославль—Іваново—Суздаль—Володимир—Рязань—Липецьк—Воронеж—Ростов-на-Дону—Таганрог—селище Седове. Основну частину маршруту було пройдено пішки, Біле море мандрівник подолав на каяку. Вся експедиція тривала рік і чотири місяці.

«Моєю головною темою є техніка і психологія виживання, а також міграціологія. Майбутнє нашої планети — непередбачуване, у будь-який момент ми можемо змінити своє місце проживання, — розповів професійний мандрівник, історик, член ЮНЕСКО, член географічних товариств України, Росії, США, дійсний член Міжнародної академії сталого розвитку суспільства і особистості, академік Всеросійської академії дитячо-юнацького туризму і краєзнавства, доцент Київського університету туризму, економіки і права Сергій Гордієнко. — Тому я готую матеріали, які допоможуть у майбутньому не тільки ДСНС, а й багатьом службам, а також простим громадянам долати великі відстані без техніки і шкоди здоров'ю».

Учений зазначає, що долаючи значні відстані, не користуючись технікою, людина поступово адаптується, харчуючись тим, що є довкола. Звичайно, вона хворіє, але зовсім небагато і без серйозних патологій.

«Мені особисто доводилося перетинати території, заражені енцефалітом, і мене неодноразово кусали енцефалітні кліщі, але я залишився живий, — згадує Сергій Гордієнко. — Цю тему я викладу в майбутньому підручнику з міграціології — це те, що я викладаю у ВНЗ. Завжди зустрічаюся зі школярами, студентами та громадськістю, для того, щоб донести головне: страх смерті є завжди, важливо жити так, ніби ти безсмертний. Травми для мене не рідкість, за період моїх експедицій у мене 11 разів було запалення легенів».

За час подорожі академіку довелося пережити і 40 градусів морозу, і 40 градусів спеки, а також сильні зливи, коли постійно доводилося спати в мокрому спальнику. У раціоні були в основному змії, риба, гриби та ягоди. Але найекстремальнішим випробуванням виявилося подолання 300 кілометрів шляху з милицею: у травні мандрівника збила машина, і на місяць він змушений був припинити свій похід. Прихистила і виходила його чеченська сім'я.

«Як не дивно, найбільшу небезпеку в подорожах становлять люди, — вважає С. Гордієнко. — Експедиціонери є бажаною здобиччю, адже в них — хороше спорядження, обладнання тощо. Цілком імовірний напад. Це рідко відбувається в європейській частині, в основному — в Індокитаї та Африці. Африка — найнебезпечніший регіон для подорожей і туризму. Щодо тварин, то раджу не виказувати свій страх, а також не розводити багаття, бо не тільки люди, а й тварини можуть вистежити за димом».

А тим часом на наступний рік мандрівник уже запланував старт дворічного переходу від селища Сєдове до Північного полюса.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото з сайту pohodushki.org.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Галина КВІТКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 29447

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

